

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

58. vuosikerta

21. syyskuuta 2015

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2015/C 311/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2015/C 311/02 Asia C-425/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto (Kumoamiskanne — Neuvoston päätös luvan antamisesta neuvottelujen aloittamiseen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan Euroopan unionin järjestelmän liittämisestä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevaan Australian järjestelmään — Neuvotteluohjeet — Erytyskomitea — SEU 13 artiklan 2 kohta, SEUT 218 artiklan 2 – 4 kohta ja SEUT 295 artikla — Toimielinten välinen tasapaino). 2

2015/C 311/03 Asia C-584/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Directeur général des finances publiques v. Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA ja Mapfre warranty SpA v. Directeur général des finances publiques (Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Liikevaihtovero — Soveltamisala — Vapautus — Vakuutustoiminnan käsite — Palvelujen suorituksen käsite — Käytetyn ajoneuvon vikoja koskeva takuu kiinteämääräistä maksua vastaan). 3

2015/C 311/04	Asia C-612/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 – Valittajana ClientEarth ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 4 artiklan 2 kohdan kolmas luetelmakohta — Ympäristötiedot — Århusin yleissopimus — 4 artiklan 1 ja 4 kappale — Poikkeus tutustumisoikeudesta — Tutkintatoimien tarkoitusten suoja — Yrityksen Euroopan komission pyynnöstä tekemät tutkimukset ympäristöalan direktiivien täytäntöönpanosta — Päätös evätä tutustumisoikeus osittain)	4
2015/C 311/05	Asia C-615/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 – Valittajana ClientEarth ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) sekä muina osapuolina Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) ja Euroopan komissio (Valitus — Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 4 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetus (EY) N:o 45/2001 — 8 artikla — Poikkeus tutustumisoikeuteen — Henkilötietojen suoja — Henkilötietojen käsite — Edellytykset henkilötietojen siirrolle — Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) ohjeluonnoksesta, joka koskee tieteellistä aineistoa, joka on oheistettava kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskeviin lupahakemuksiin, esitetyn kunkin huomautuksen laatijan nimi — Asiakirjoihin tutustumisen epääminen)	5
2015/C 311/06	Asia C-653/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2006/12/EY — 4 ja 5 artikla — Jätehuolto — Campanian alue — Unionin tuomioistuimen tuomio — Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättämisen toteaminen — Tuomion täytäntöönpanon osittainen laiminlyönti — SEUT 260 artiklan 2 kohta — Rahamääräiset seuraamukset — Uhkasakko — Kiinteämääräinen summa)	6
2015/C 311/07	Asia C-681/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Diageo Brands BV v. Simiramida-04 EOOD (Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Kieltäytymisperusteet — Valtion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään, oikeusjärjestyksen perusteiden loukkaaminen — Toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama tuomio, joka on vastoin unionin tavaramerkkioikeutta — Direktiivi 2004/48/EY — Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistaminen — Oikeudenkäyntikulut)	6
2015/C 311/08	Asia C-21/14 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Rusal Armenal ZAO ja Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku — Polkumyynit — Tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan alumiinifolion tuonti — Armenian tasavallan liittyminen Maailman kauppajärjestöön (WTO) — Asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 7 kohta — Yhteensopivuus polkumyynnin vastaisen sopimuksen kanssa — Yhteensopivuus tullitariffeja ja kauppaa koskevan 1994 yleissopimuksen (GATT-sopimus) VI artiklan täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen kanssa)	7
2015/C 311/09	Asia C-83/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD v. Komisija za zashtita ot diskriminatsia (Direktiivi 2000/43/EY — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaate — Kaupunginosat, joissa asuu pääosin henkilöitä, jotka ovat alkuperältään romaneja — Sähkömittarien sijoittaminen ilmajohtoverkostoon kuuluviin pylväisiin kuudesta seitsemään metrin korkeudelle — Käsitteet ”välitön syrjintä” ja ”välillinen syrjintä” — Todistustaakka — Mahdollinen oikeuttaminen — Sähkömittarien manipulointien ja laittomien liitäntöjen ehkäiseminen — Oikeasuhteisuus — Toimenpiteen yleinen luonne — Toimenpiteen loukkaava ja leimaava vaikutus — Direktiivit 2006/32/EY ja 2009/72/EY — Se, että loppukäyttäjällä ei ole mahdollisuutta tarkastaa omaa sähkönkulutustaan)	8

2015/C 311/10	Asia C-140/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 2008/98/EY ja 1999/31/EY — Louhitun maa-aineksen ja muiden jätteiden sijoittamisen estäminen ja poistaminen — Kaatopaikka — Jätteiden hävittämistä ja varastoimista koskevien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen — Oikeudellisten muutoksenhakukeinojen käyttäminen)	10
2015/C 311/11	Asia C-145/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 1999/31/CE — 14 artikla — Jätteiden kaatopaikoille sijoittaminen — Vaarattomat jätteet — Olemassa olevat kaatopaikat eivät ole direktiivin vaatimusten mukaisia)	11
2015/C 311/12	Asia C-369/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG (Ennakkoratkaisupyyntö — Sähkö- ja elektroniikkalaiteromu — Direktiivi 2002/96/EY — 2 artiklan 1 kohta ja 3 kohdan a alakohta sekä liitteet I A ja I B — Direktiivi 2012/19/EU — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 artiklan 3 kohdan b alakohta ja 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä liitteet I ja II — ”Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden” sekä ”sähkö- ja elektroniikkatyökalujen” käsitteet — Autotallin ovien käyttölaitteet)	11
2015/C 311/13	Asia C-468/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/37/EY — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittämistapa ja myynti — 2 artiklan 4 kohta ja 8 artikla — Suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan markkinoille saattamista koskeva kielto — ”Snus” (nuuska) irtotavarana)	12
2015/C 311/14	Asia C-485/14: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63 artikla ja ETA-sopimuksen 40 artikla — Vastikkeettomiin luovutuksiin sovellettava vero — Vapautus — Testamenttilahjoitukset ja lahjat — Erilainen kohtelu — Toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevat yhteisöt — Kahdenvälisen verosopimuksen puuttuminen)	12
2015/C 311/15	Lausunto 3/15: Euroopan komission SEUT 218 artiklan 11 kohdan nojalla esittämä lausuntopyyntö	13
2015/C 311/16	Asia C-579/14: Valitus, jonka Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG on tehnyt 12.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) 16.10.2014 antamasta tuomiosta	13
2015/C 311/17	Asia C-602/14 P: Valitus, jonka Bharat Heavy Electricals Ltd on tehnyt 23.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd v. Euroopan komissio, 21.10.2014 antamasta määräyksestä	14
2015/C 311/18	Asia C-36/15 P: Valitus, jonka sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on tehnyt 28.1.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-556/12, sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) v. Royalton Overseas Ltd, 25.11.2014 antamasta tuomiosta	14
2015/C 311/19	Asia C-136/15 P: Valitus, jonka Mohammad Makhoul on tehnyt 20.3.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-509/11, Makhoul v. neuvosto, 21.1.2015 antamasta tuomiosta	14

2015/C 311/20	Asia C-227/15 P: Valitus, jonka Robert Aubineau, ym. on tehnyt 19.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-195/11, T-458/11, T-448/12 ja T-41/13, Cahier ym. v. neuvosto ja komissio, 18.3.2015 antamasta tuomiosta	15
2015/C 311/21	Asia C-251/15: Valitus, jonka Emsibeth SpA on tehnyt 26.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-596/13, Emsibeth Spa v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 26.3.2015 antamasta tuomiosta.	16
2015/C 311/22	Asia C-271/15 P: Valitus, jonka Sea Handling SpA on tehnyt 8.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-456/13, Sea Handling v. komissio, 25.3.2015 antamasta tuomiosta	17
2015/C 311/23	Asia C-294/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Apelacyjny w Warszawie (Puola) on esittänyt 17.6.2015 – Edyta Mikołajczyk v. Marie Louise Czarnecka ja Stefan Czarnecki	19
2015/C 311/24	Asia C-298/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 18.6.2015 – "Borta" UAB v. VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija	20
2015/C 311/25	Asia C-303/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Łodzi (Puola) on esittänyt 22.6.2015 – Rikosoikeudenkäynti G. M:ää ja M. S:ää vastaan.	21
2015/C 311/26	Asia C-306/15: Kanne 23.6.2015 – Euroopan komissio v. Romania	21
2015/C 311/27	Asia C-316/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 26.6.2015 – The Queen, Hemmingin (joka toimii nimellä "Simply Pleasure Ltd") pyynnöstä, ym. v. Westminster City Council	22
2015/C 311/28	Asia C-317/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 26.6.2015 – X ja Staatssecretaris van Financiën.	23
2015/C 311/29	Asia C-318/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) on esittänyt 26.6.2015 – Tecnoedi Costruzioni S.r.l. v. Comune di Fossano.	24
2015/C 311/30	Asia C-323/15 P: Valitus, jonka Polynt SpA on tehnyt 30.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-134/13, Polynt SpA ja Sitre Srl v. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), 30.4.2015 antamasta tuomiosta.	24
2015/C 311/31	Asia C-324/15 P: Valitus, jonka Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA ovat tehneet 30.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA ja Sitre Srl v. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), 30.4.2015 antamasta tuomiosta.	25
2015/C 311/32	Asia C-326/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 1.7.2015 – "DNB Banka" AS v. Valsts ieņēmumu dienests	26
2015/C 311/33	Asia C-331/15 P: Valitus, jonka Ranskan tasavalta on tehnyt 3.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-402/12, Schlyter v. komissio, 16.4.2015 antamasta tuomiosta	27

2015/C 311/34	Asia C-336/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbetsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 6.7.2015 – Unionen v. Almega Tjänsteförbunden ja ISS Facility Services AB.	29
2015/C 311/35	Asia C-339/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 7.7.2015 – Rikosoikeudenkäynti Luc Vanderborghitia vastaan, muuna osapuolena Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW	30
2015/C 311/36	Asia C-343/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 8.7.2015 – J. Klinkenberg v. Minister van Infrastructuur en Milieu	31
2015/C 311/37	Asia C-344/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Appeal Commissioners (Irlanti) on esittänyt 6.7.2015 – National Roads Authority v. Revenue Commissioners	32
2015/C 311/38	Asia C-345/15 P: Valitus, jonka Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) ovat tehneet 7.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) v. Euroopan unionin neuvosto, 28.4.2015 antamasta tuomiosta	33
2015/C 311/39	Asia C-350/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) on esittänyt 10.7.2015 – Rikosoikeudenkäynti Luciano Baldettia vastaan	34
2015/C 311/40	Asia C-368/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 14.7.2015 – Ilves Jakelu Oy.	34
2015/C 311/41	Asia C-369/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Siderurgia Sevillana S.A. v. Espanjan valtio	35
2015/C 311/42	Asia C-370/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Solvay Solutions España S.L. v. Espanjan valtio	37
2015/C 311/43	Asia C-371/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Cepsa Quimica S.A. v. Espanjan valtio	39
2015/C 311/44	Asia C-372/15: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. v. Espanjan valtio	41
2015/C 311/45	Asia C-389/15: Kanne 17.7.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto	42
2015/C 311/46	Asia C-394/15 P: Valitus, jonka John Dalli on tehnyt 21.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-562/12, John Dalli v. Euroopan komissio, 12.5.2015 antamasta tuomiosta	43

Unionin yleinen tuomioistuin

2015/C 311/47	Asia T-19/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – Frank Bold v. komissio (Ympäristö — Direktiivi 2003/87/CE — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Päätös, jolla Tšekin tasavallalle annetaan mahdollisuus jakaa siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi — Päätöksen sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö — Kyse ei ole tiettyä tahoja erikseen koskevasta toimenpiteestä — Komission päätös, jolla uudelleentarkastelua koskeva pyyntö jätetään tutkimatta — Kanne, joka osaksi on selvästi jätettävä tutkimatta ja joka osaksi on selvästi oikeudellisesti perusteeton)	44
---------------	--	----

2015/C 311/48	Asia T-690/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.6.2015 – In vivo v. komissio (Laiminlyöntikanne — OLAF kieltäytyy aloittamasta ulkoista tutkimusta — Kannan määrittely — Velvoittamisvaatimus — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)	45
2015/C 311/49	Asia T-552/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (Extra) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Extra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)	45
2015/C 311/50	Asia T-553/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (Extra) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Extra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)	46
2015/C 311/51	Asia T-625/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (pallon muoto) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus palloa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)	47
2015/C 311/52	Asia T-626/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (sinisen pallon muoto) (Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sinistä palloa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)	47
2015/C 311/53	Asia T-132/15: Kanne 12.6.2015 – IR v. SMHV – Pirelli Tyre (popchrono)	48
2015/C 311/54	Asia T-351/15: Kanne 30.6.2015 – Papapanagiotou v. Euroopan parlamentti	49
2015/C 311/55	Asia T-353/15: Kanne 26.6.2015 – NeXovation v. komissio	50
2015/C 311/56	Asia T-370/15 P: Valitus, jonka CJ on tehnyt 9.7.2015 virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antamasta tuomiosta	51
2015/C 311/57	Asia T-371/15: Kanne 9.7.2015 – Preferisco Foods v. SMHV – Piccardo & Savore' (PREFERISCO) . . .	53
2015/C 311/58	Asia T-390/15: Kanne 16.7.2015 – Perfetti Van Melle Benelux v. SMHV – PepsiCo (3D)	53
2015/C 311/59	Asia T-393/15: Kanne 13.7.2015 – Università del Salento v. komissio	54
2015/C 311/60	Asia T-395/15 P: Valitus, jonka Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus (ECDC) on tehnyt 14.7.2015 virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antamasta tuomiosta	55
2015/C 311/61	Asia T-399/15: Kanne 20.7.2015 – Morgan & Morgan v. SMHV – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)	56
2015/C 311/62	Asia T-402/15: Kanne 22.7.2015 – Puola v. komissio	57

2015/C 311/63	Asia T-403/15: Kanne 22.7.2015 – JYSK v. komissio	58
2015/C 311/64	Asia T-407/15: Kanne 27.7.2015 – Monster Energy v. SMHV – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)	59
2015/C 311/65	Asia T-573/12: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.6.2015 – Matrix Energetics International v. SMHV (MATRIX ENERGETICS)	60
2015/C 311/66	Asia T-73/13: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – InterMune UK ym. v. EMA	60
2015/C 311/67	Asia T-166/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.6.2015 – PRS Mediterranean v. SMHV – Reynolds Presto Products (NEOWEB)	61
2015/C 311/68	Asia T-212/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – PSL v. SMHV – Consortium Menager Parisien (rannekellon muoto)	61
2015/C 311/69	Asia T-255/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2015 – Aalto-korkeakoulusäätiö v. SMHV (APPCAMPUS)	61
2015/C 311/70	Asia T-729/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.6.2015 – PAN Europe ja Unaapi v. komissio	61
2015/C 311/71	Asia T-815/14: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – Closet Clothing v. SMHV – Closed Holding (CLOSET)	62
2015/C 311/72	Asia T-93/15: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.6.2015 – Navitar v. SMHV – Elukuva (NaviTar)	62

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä**(2015/C 311/01)***Viimeisin julkaisu**

EUVL C 302, 14.9.2015

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 294, 7.9.2015

EUVL C 279, 24.8.2015

EUVL C 270, 17.8.2015

EUVL C 262, 10.8.2015

EUVL C 254, 3.8.2015

EUVL C 245, 27.7.2015

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-425/13) ⁽¹⁾

(Kumoamiskanne — Neuvoston päätös luvan antamisesta neuvottelujen aloittamiseen kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan Euroopan unionin järjestelmän liittämistä kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevaan Australian järjestelmään — Neuvotteluohjeet — Erityiskomitea — SEU 13 artiklan 2 kohta, SEUT 218 artiklan 2 – 4 kohta ja SEUT 295 artikla — Toimielinten välinen tasapaino)

(2015/C 311/02)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: G. Valero Jordana ja F. Castillo de la Torre)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: R. Passos ja D. Warin)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: K. Michoel, M. Moore ja J.-P. Hix)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, J. Vlácil ja E. Ruffer), Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: C. Thorning, L. Volck Madsen ja U. Melgaard), Saksan liittotasavalta (asiamiehet: T. Henze ja B. Beutler), Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas, G. de Bergues, F. Fize ja N. Rouam), Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja M. de Ree), Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna), Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson, L. Swedenborg ja C. Hagerman), Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehet: E. Jenkinson ja M. Holt, avustajinaan barrister J. Holmes ja barrister B. Kennelly)

Tuomiolauselma

1) Kumotaan luvan antamisesta neuvottelujen aloittamiseen Euroopan unionin päästökauppajärjestelmän liittämistä Australian päästökauppajärjestelmään 13.5.2013 annetun neuvoston päätöksen liitteessä olevan A osan, jonka otsikko on "Neuvottelumenettely", seuraavat osat:

— kyseisen A osan 1 kohdan toinen virke, jonka mukaan "unionin yksityiskohtaiset neuvottelukannat vahvistetaan tarvittaessa 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa erityiskomiteassa tai neuvostossa" ja

— kyseisen A osan 3 kohtaan sisältyvät sanat "muodostaakseen neuvottelukannat".

2) Kanne hylätään muilta osin.

- 3) Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, mukaan lukien oikeudenkäyntikulut menettelystä, joka johti määräykseen komissio v. neuvosto (C-425/13, EU:C:2014:91).
- 4) Euroopan parlamentti ja Tšekin tasavalta, Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta, Puolan tasavalta, Ruotsin kuningaskunta sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EUVL C 274, 21.9.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Directeur général des finances publiques v. Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA ja Mapfre warranty SpA v. Directeur général des finances publiques

(Asia C-584/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Liikevaihtovero — Soveltamisala — Vapautus — Vakuutustoiminnan käsite — Palvelujen suorituksen käsite — Käytetyn ajoneuvon vikoja koskeva takuu kiinteämääräistä maksua vastaan)

(2015/C 311/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Directeur général des finances publiques ja Mapfre warranty SpA

Vastaajat: Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA ja Directeur général des finances publiques

Tuomiolauselma

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 16.12.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/680/ETY, 13 artiklan B kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että käytetyn ajoneuvon myyjästä riippumattoman talouden toimijan suorittama palvelu, jonka sisältönä on tämän ajoneuvon tiettyjen osien mekaanisia vikoja koskevan takuun antaminen kiinteämääräistä maksua vastaan, on tässä säännöksessä tarkoitettua arvonlisäverosta vapautettua vakuutus-toimintaa. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkistaa, onko pääasioiden oikeudenkäynnin kohteena oleva palvelun suoritus pääasioiden oikeudenkäynnin kohteena olevan kaltaisissa olosuhteissa tällainen suoritus. Tällaisen palvelun suorittamista ja käytetyn ajoneuvon myyntiä on lähtökohtaisesti pidettävä erillisinä ja itsenäisinä suorituksina, joita on käsiteltävä arvonlisäverotuksessa erikseen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on määrittää, liittyvätkö käytetyn ajoneuvon myynti ja tämän ajoneuvon myyjästä riippumattoman talouden toimijan antama takuu ajoneuvon tiettyjen osien mahdollisten mekaanisten vikojen varalta pääasioiden oikeudenkäynnin kohteena olevissa olosuhteissa toisiinsa siinä määrin, että niitä on pidettävä yhtenä ainoana liiketoimena, vai ovatko ne päinvastoin itsenäisiä liiketoimia.

(¹) EUVL C 31, 1.2.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 – Valittajana ClientEarth ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-612/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 4 artiklan 2 kohdan kolmas luetelmakohta — Ympäristötiedot — Århusin yleissopimus — 4 artiklan 1 ja 4 kappale — Poikkeus tutustumisoikeudesta — Tutkintatoimien tarkoitusten suoja — Yrityksen Euroopan komission pyynnöstä tekemät tutkimukset ympäristöalan direktiivien täytäntöönpanosta — Päätös evätä tutustumisoikeus osittain)

(2015/C 311/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: ClientEarth (edustaja: asianajaja P. Kirch)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Pignataro-Nolin, P. Costa de Oliveira ja M. Konstantinidis)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: J. Rodrigues ja L. Visaggio) ja Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: M. Moore, M. Simm ja A. Jensen)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio ClientEarth vastaan komissio (T-111/11, EU:T:2013:482) kumotaan siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi siinä sen, että Euroopan komissio oli voinut 30.5.2011 tekemällään päätöksellä evätä ClientEarthilta yleisen oletaman perusteella oikeuden tutustua kokonaisuudessaan eri jäsenvaltioiden lainsäädännön yhteensoveltuvuutta unionin ympäristöoikeuden kanssa koskeviin sellaisiin tutkimuksiin, joiden nojalla Euroopan komissio ei ollut tämän päätöksen tekemispäivänä osoittanut virallista huomautusta kyseiselle jäsenvaltiolle SEUT 258 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla, eikä niitä siis ollut siirretty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn oikeudenkäyntiä edeltävään vaiheeseen liittyvään asiakirja-aineistoon.
- 2) Valitus hylätään muilta osin.
- 3) Komission 30.5.2011 tekemä päätös kumotaan siltä osin kuin Euroopan komissio epäsi siinä ClientEarthilta oikeuden tutustua kokonaisuudessaan tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa mainittuihin tutkimuksiin.
- 4) ClientEarth ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhakumenettelyssä ja ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä.
- 5) Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhakumenettelyssä.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 8.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 16.7.2015 – Valittajina ClientEarth ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) sekä muina osapuolina Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) ja Euroopan komissio

(Asia C-615/13 P) ⁽¹⁾

(Valitus — Oikeus tutustua Euroopan unionin toimielinten asiakirjoihin — Asetus (EY) N:o 1049/2001 — 4 artiklan 1 kohdan b alakohta — Asetus (EY) N:o 45/2001 — 8 artikla — Poikkeus tutustumisoikeuteen — Henkilötietojen suoja — Henkilötietojen käsite — Edellytykset henkilötietojen siirrolle — Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) ohjeluonnoksesta, joka koskee tieteellistä aineistoa, joka on oheistettava kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamista koskeviin lupahakemuksiin, esitetyn kunkin huomautuksen laatijan nimi — Asiakirjoihin tutustumisen epääminen)

(2015/C 311/05)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: ClientEarth ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (edustaja: asianajaja P. Kirch)

Muut osapuolet: Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) (asiamiehet: D. Detken ja C. Pintado, avustajanaan advocaat R. Van der Hout) ja Euroopan komissio (asiamiehet: B. Martenczuk ja L. Pignataro-Nolin)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Euroopan tietosuojavaltuutettu (EDPS) (asiamiehet: A. Buchta ja M. Pérez Asinari)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomio ClientEarth ja PAN Europe v. EFSA (T-214/11, EU:T:2013:483) kumotaan.
- 2) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) 12.12.2011 tekemä päätös kumotaan.
- 3) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen (EFSA) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan ClientEarthin ja Pesticide Action Network European (PAN Europe) oikeudenkäyntikulut muutoksenhakumenettelyssä ja menettelyssä ensimmäisessä oikeusasteessa.
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhakumenettelyssä ja menettelyssä ensimmäisessä oikeusasteessa.
- 5) Euroopan tietosuojavaltuutettu (EDPS) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan muutoksenhakumenettelyssä.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 8.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Italian tasavalta
(Asia C-653/13) ⁽¹⁾

(Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 2006/12/EY — 4 ja 5 artikla — Jätehuolto — Campanian alue — Unionin tuomioistuimen tuomio — Jäsenyyssoveltoitteiden noudattamatta jättämisen toteaminen — Tuomion täytäntöönpanon osittainen laiminlyönti — SEUT 260 artiklan 2 kohta — Rahamääräiset seuraamukset — Uhkasakko — Kiinteämääräinen summa)

(2015/C 311/06)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Recchia ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Italian tasavalta (asiamies: G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Tuomiolauselma

- 1) Italian tasavalta ei ole noudattanut SEUT 260 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut kaikkia tuomion komissio v. Italia (C-297/08, EU:C:2010:115) täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä.
- 2) Italian tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle "Euroopan unionin omat varat" -tilille 120 000 euron suuruinen uhkasakko kultakin päivältä, jonka tuomion komissio v. Italia (C-297/08, EU:C:2010:115) noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden täytäntöönpano viivästyy, nyt annettavan tuomion julistamispäivästä siihen saakka, kunnes tuomio komissio v. Italia (C-297/08, EU:C:2010:115) on pantu täysimääräisesti täytäntöön.
- 3) Italian tasavalta veloitetaan maksamaan Euroopan komissiolle "Euroopan unionin omat varat" -tilille 20 miljoonan euron kiinteämääräinen summa.
- 4) Italian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 93, 29.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Diageo Brands BV v. Simiramida-04 EOOD
(Asia C-681/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano — Kieltäytymisperusteet — Valtion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa pyydetään, oikeusjärjestyksen perusteiden loukkaaminen — Toisen jäsenvaltion tuomioistuimen antama tuomio, joka on vastoin unionin tavaramerkkioikeutta — Direktiivi 2004/48/EY — Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistaminen — Oikeudenkäyntikulut)

(2015/C 311/07)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Diageo Brands BV

Vastaaja: Simiramida-04 EOOD

Tuomiolauselma

1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 34 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, että se, että yhdessä jäsenvaltiossa annettu tuomio on unionin oikeuden vastainen, ei oikeuta sitä, ettei tätä tuomiota tunnusteta toisessa jäsenvaltiossa sillä perusteella, että se loukkaa kyseisen valtion oikeusjärjestyksen perusteita, kun oikeudellista virhettä, johon on vedottu, ei ole pidettävä sellaisen oikeussäännön ilmeisenä rikkomisena, jota pidetään unionin oikeusjärjestyksessä ja siten sen jäsenvaltion, jossa tunnustamista pyydetään, oikeusjärjestyksessä olennaisen tärkeänä, tai sellaisen oikeuden ilmeisenä loukkaamisena, jota pidetään näissä oikeusjärjestyksissä perustavanlaatuisena. Tämä ei kuitenkaan koske virhettä, joka vaikuttaa jäsenvaltioiden tavamerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/104/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyllä sopimuksella, 5 artiklan 3 kohdan kaltaisen säännöksen soveltamiseen.

Kun valtion, jossa tunnustamista pyydetään, tuomioistuimien tutkii, onko tapahtunut ilmeinen kyseisen valtion oikeusjärjestyksen perusteiden loukkaaminen, kyseisen tuomioistuimen on otettava huomioon se, että lukuun ottamatta erityisiä olosuhteita, jotka tekevät tuomiojäsenvaltion oikeussuojakeinojen käytön liian vaikeaksi tai mahdottomaksi, yksityisten on kyseisessä jäsenvaltiossa käytettävä kaikkia käytettävissä olevia oikeussuojakeinoja estääkseen tällaisen loukkaamisen aiemmassa vaiheessa.

2) Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY 14 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan oikeudenkäyntikuluihin, joita asianosaisille on aiheutunut yhdessä jäsenvaltiossa nostetusta kanteesta, jolla vaaditaan korvausta vahingosta, joka aiheutui toisessa jäsenvaltiossa toteutetusta takavarikosta, jolla oli tarkoitus estää teollis- tai tekijänoikeuden loukkaus, silloin kun kyseisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä nousee esiin kysymys tässä toisessa jäsenvaltiossa annetun tuomion, jossa kyseisen takavarikon todetaan olevan perusteeton, tunnustamisesta.

⁽¹⁾ EUVL C 71, 8.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 – Valittajana Euroopan komissio sekä muina osapuolina Rusal Armenal ZAO ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-21/14 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Polkumyyni — Tietynlaisen Armeniasta, Brasiliasta ja Kiinasta peräisin olevan alumiinifolion tuonti — Armenian tasavallan liittyminen Maailman kauppajärjestöön (WTO) — Asetuksen (EY) N:o 384/96 2 artiklan 7 kohta — Yhteensoveltuvuus polkumyynnin vastaisen sopimuksen kanssa — Yhteensopivuus tullitariffeja ja kauppaa koskevan 1994 yleissopimuksen (GATT-sopimus) VI artiklan täytäntöönpanoa koskevan sopimuksen kanssa)

(2015/C 311/08)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-F. Brakeland, M. França ja T. Maxian Rusche)

Muut osapuolet: Rusal Armenal ZAO (edustaja: asianajaja B. Evtimov), Euroopan unionin neuvosto (asiamiehet: S. Boelaert ja J.-P. Hix, avustajinaan Solicitor B. O'Connor ja asianajaja S. Gubel)

Väliintulija, joka tukee valittajan vaatimuksia: Euroopan parlamentti (asiamiehet: D. Warin ja A. Auersperger Matic)

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomio *Rusal Armenal v. neuvosto* (T-512/09, EU:T:2013:571) kumotaan.
- 2) Asia palautetaan unionin yleiseen tuomioistuimeen niiden kanneperusteiden ratkaisemiseksi, joista se ei ole lausunut.
- 3) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

(¹) EUVL C 61, 1.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD v. Komisia za zashtita ot diskriminatsia

(Asia C-83/14) (¹)

(Direktiivi 2000/43/EY — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaate — Kaupunginosat, joissa asuu pääosin henkilöitä, jotka ovat alkuperältään romaneja — Sähkämittarien sijoittaminen ilmajohtoverkoston kuuluviin pylväisiin kuudesta seitsemään metrin korkeudelle — Käsitteet ”välitön syrjintä” ja ”välillinen syrjintä” — Todistustaakka — Mahdollinen oikeuttaminen — Sähkämittarien manipulointien ja laittomien liitännöiden ehkäiseminen — Oikeasuhteisuus — Toimenpiteen yleinen luonne — Toimenpiteen loukkaava ja leimaava vaikutus — Direktiivit 2006/32/EY ja 2009/72/EY — Se, että loppukäyttäjällä ei ole mahdollisuutta tarkastaa omaa sähkönkulutustaan)

(2015/C 311/09)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: CHEZ Razpredelenie Bulgaria AD

Vastaaja: Komisia za zashtita ot diskriminatsia

Muut osapuolet: Anelia Nikolova ja Darzhavna Komisia za energiyno i vodno regulirane

Tuomiolauselma

- 1) Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetussa neuvoston direktiivissä 2000/43/EY ja erityisesti kyseisen direktiivin 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua käsitettä ”etniseen alkuperään perustuva syrjintä” on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa, joissa kaikki sähkömittarit on sijoitettu kaupunginosassa, jossa asuu pääosin asukkaita, jotka ovat alkuperältään romaneja, ilmajohtoverkoston kuuluviin pylväisiin kuudesta seitsemään metrin korkeudelle, kun taas tällaiset mittarit on sijoitettu muissa kaupunginosissa alle kahden metrin korkeudelle, kyseistä käsitettä on sovellettava riippumatta siitä, koskeeko kyseinen kollektiivinen toimenpide henkilöitä, joilla on tietty etninen alkuperä, vai henkilöitä, joilla ei ole tätä alkuperää mutta jotka kärsivät yhdessä ensiksi mainittujen henkilöiden kanssa epäsuotuisammasta kohtelusta tai kyseisestä toimenpiteestä aiheutuvasta erityisen epäedulliseen asemaan saattamisesta.

- 2) *Direktiiviä 2000/43 ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a ja b alakohdan säännöksiä on tulkittava siten, että ne ovat esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään, että jotta voidaan katsoa, että kyse on rotuun tai etniseen alkuperään perustuvasta välittömästä tai välillisestä syrjinnästä kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 kohdan kattamilla aloilla, epäsuotuisamman kohtelun tai erityisen epäedulliseen asemaan saattamisen, joihin kyseisissä a ja b alakohdassa viitataan, on muodostuttava oikeuksien tai oikeutettujen etujen loukkaamisesta.*
- 3) *Direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että tämän tuomiolauselman 1 kohdassa kuvatun kaltainen toimenpide merkitsee kyseisessä säännöksessä tarkoitettua välitöntä syrjintää, jos käy ilmi, että kyseinen toimenpide on otettu käyttöön ja/tai pidetty voimassa suurimmalle osalle kyseisen kaupunginosan asukkaista yhteiseen etniseen alkuperään liittyvistä syistä, mitä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida ottamalla huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset seikat ja kyseisen direktiivin 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua todistustaakan kääntämistä koskevat säännöt.*
- 4) *Direktiivin 2000/43 2 artiklan 2 kohdan b alakohtaa on tulkittava siten, että*
- kyseinen säännös on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään, että jotta kyseessä on rotuun tai etniseen alkuperään perustuva välillinen syrjintä, erityisen epäedulliseen asemaan saattamisen on täytynyt aiheutua rotuun tai etniseen alkuperään liittyvistä syistä*
 - kyseisessä säännöksessä tarkoitettulla käsitteellä "näennäisesti puolueeton" säännös, peruste tai käytäntö tarkoitetaan säännöstä, perustetta tai käytäntöä, joka vaikuttaa neutraalisti muotoillulta tai joka vaikuttaa neutraalisti sovelletulta eli sellaisten seikkojen perusteella muotoillulta tai sovelletulta, jotka eroavat suojellusta ominaisuudesta ja jotka eivät ole rinnastettavissa suojeltuun ominaisuuteen*
 - samassa säännöksessä tarkoitettulla käsitteellä "erityisen epäedulliseen asemaan saattaminen" ei tarkoiteta vakavaa, ilmeistä tai erityisen huomattavaa erilaisen kohtelun tapausta vaan se merkitsee sitä, että erityisesti tiettyä rotua tai etnistä alkuperää olevat henkilöt joutuvat kyseisen säännöksen, perusteen tai käytännön takia epäedulliseen asemaan*
 - jos tämän tuomiolauselman 1 kohdassa kuvatun kaltainen toimenpide ei merkitse kyseisen direktiivin 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua välitöntä syrjintää, tällainen toimenpide voi tällöin lähtökohtaisesti merkitä kyseisen 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua näennäisesti puolueetonta käytäntöä, joka saattaa henkilöt, joilla on tietty etninen alkuperä, erityisen epäedulliseen asemaan muihin henkilöihin nähden*
 - tällainen toimenpide voi olla puolueettomasti perusteltavissa tahdolla varmistaa sähköverkon turvallisuus ja sähkönkulutuksen asianmukaisella mittaamisella ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseinen toimenpide ei ylitä sitä, mikä on asianmukaista ja tarpeen näiden oikeutettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja että aiheutuvat haitat eivät ole suhteettomia näin tavoiteltuihin päämääriin nähden. Asia ei ole näin, jos todetaan – mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on tarkastaa – joko, että on olemassa muita asianmukaisia ja vähemmän rajoittavia keinoja, jotka mahdollistavat näiden tavoitteiden saavuttamisen, tai – jos tällaisia muita keinoja ei ole olemassa –, että kyseinen toimenpide heikentää suhteettomasti kyseisessä kaupunginosassa, jossa asuu pääosin asukkaita, jotka ovat alkuperältään romaneja, asuvien sähkön loppukäyttäjien oikeutettua etua siihen, että heillä on mahdollisuus saada sähköä olosuhteissa, jotka eivät ole luonteeltaan loukkaavia tai leimaavia ja jotka mahdollistavat sen, että he voivat tarkastaa sähkönkulutuksensa säännöllisesti.*

(¹) EUVL C 142, 12.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Slovenian tasavalta

(Asia C-140/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 2008/98/EY ja 1999/31/EY — Louhitun maa-aineksen ja muiden jätteiden sijoittamisen estäminen ja poistaminen — Kaatopaikka — Jätteiden hävittämistä ja varastoimista koskevien toimenpiteiden toteuttamatta jättäminen — Oikeudellisten muutoksenhakukeinojen käyttäminen)

(2015/C 311/10)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Sanfrutos Cano ja M. Žebre)

Vastaaja: Slovenian tasavalta (asiamies: J. Morela)

Tuomiolauselmä

1) Koska Slovenian tasavalta

- on sallinut louhitun maa-aineksen sijoittamisen Teharjen (Bukovžlak) kunnan kiinteistöllä nro 115/1 varmistamatta, ettei kyseiselle alueelle ole sijoitettu aikaisemmin tai sijoiteta samanaikaisesti muita jätteitä, ja koska se ei ole toteuttanut toimenpiteitä sellaisen jätteen poistamiseksi kyseiseltä alueelta, jota aluetta koskeva lupa ei kata, kyseistä aluetta on pidettävä laittomana kaatopaikkana, jolla ei noudateta edellytyksiä ja vaatimuksia, joista säädetään yhtäältä jätteistä ja tiettyjen direktiivien kumoamisesta 19.11.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/98/EY 13 artiklassa ja 36 artiklan 1 kohdassa ja toisaalta kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 5 artiklan 3 kohdan e alakohdassa, 6 artiklassa – tarkasteltuna yhdessä direktiivin 1999/31/EY 16 artiklan ja liitteen II mukaisista perusteista ja menettelyistä jätteen hyväksymiseksi kaatopaikoille 19.12.2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/33/EY kanssa –, 7, 8, 9, 11 ja 12 artiklassa sekä direktiivin 1999/31/EY liitteissä I, II ja III, ja
- ei ole huhtikuusta 2009 lähtien toteuttanut riittäviä toimenpiteitä estääkseen louhitun maa-aineksen, joka kuuluu jätteiden luokittelusta annettuun nimikkeeseen 17 05 06 (muut kuin nimikkeessä 17 05 05 mainitut ruoppausmassat) ja nimikkeeseen 17 05 05 (ruoppausmassat, jotka sisältävät vaarallisia aineita), sijoittamisen Gaberje-sudin liikealueen kunnallistekniikan rakennusalueella ja sittemmin poistaakseen sen, kyseistä aluetta on myös pidettävä laittomana kaatopaikkana, jolla ei noudateta direktiivien 1999/31 ja 2008/98 edellä mainittuja säännöksiä eikä viimeksi mainitun direktiivin 12, 15 ja 17 artiklaa,

minkä vuoksi Slovenian tasavalta ei ole noudattanut edellä mainittujen säännösten mukaisia velvoitteitaan.

2) Slovenian tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 184, 16.6.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Bulgarian tasavalta

(Asia C-145/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 1999/31/CE — 14 artikla — Jätteiden kaatopaikoille sijoittaminen — Vaarattomat jätteet — Olemassa olevat kaatopaikat eivät ole direktiivin vaatimusten mukaisia)

(2015/C 311/11)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Petrova ja E. Sanfrutos Cano)

Vastaaja: Bulgarian tasavalta (asiamiehet: E. Petranova ja D. Drambozova)

Tuomiolauselma

- 1) Bulgarian tasavalta ei ole noudattanut kaatopaikoista 26.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/31/EY 14 artiklan a–c alakohtien mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen takaamiseksi, että sen alueella olevat, vaarattomille jätteille tarkoitetut kaatopaikat jatkavat toimintaansa 16.7.2009 lähtien ainoastaan, jos ne täyttävät kyseisen direktiivin vaatimukset.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan komissio ja Bulgarian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 159, 26.5.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 16.7.2015 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Köln – Saksa) – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Asia C-369/14) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sähkö- ja elektroniikkalaiteromu — Direktiivi 2002/96/EY — 2 artiklan 1 kohta ja 3 kohdan a alakohta sekä liitteet I A ja I B — Direktiivi 2012/19/EU — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta, 2 artiklan 3 kohdan b alakohta ja 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta sekä liitteet I ja II — ”Sähkö- ja elektroniikkalaitteiden” sekä ”sähkö- ja elektroniikkatyökalujen” käsitteet — Autotallin ovien käyttölaitteet)

(2015/C 311/12)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Vastaaja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Tuomiolauselma

Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja 3 artiklan a alakohtaa ja sen liitteessä I A olevaa 6 kohtaa sekä sen liitteessä I B olevaa 6 kohtaa ja toisaalta sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EU 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa ja 3 kohdan b alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa sekä liitteessä I olevaa 6 kohtaa ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa on tulkittava siten, että noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat autotallin oven käyttölaitteet, jotka on suunniteltu asennettavaksi yhdessä autotallin oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään, kuuluvat direktiivin 2002/96 ja direktiivin 2012/19 soveltamisalaan viimeksi mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vahvistetun siirtymäkauden aikana.

⁽¹⁾ EUVL C 439, 8.12.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta

(Asia C-468/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivi 2001/37/EY — Tupakkatuotteiden valmistaminen, esittäminen ja myynti — 2 artiklan 4 kohta ja 8 artikla — Suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakan markkinoille saattamista koskeva kieltä — ”Snus” (nuuska) irtotavarana)

(2015/C 311/13)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: C. Cattabriga ja M. Clausen)

Vastaaja: Tanskan kuningaskunta (asiamiehet: C. Thorning ja M. Wolff)

Tuomiolauselma

- 1) Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 5.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/37/EY 2 artiklan 4 kohdan ja 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on sallinut edelleen nuuskan (”snus”) myynnin irtotavarana.
- 2) Tanskan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 439, 8.12.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 16.7.2015 – Euroopan komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-485/14) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63 artikla ja ETA-sopimuksen 40 artikla — Vastikkeettomiin luovutuksiin sovellettava vero — Vapautus — Testamenttilahjoitukset ja lahjat — Erilainen kohtelu — Toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevat yhteisöt — Kahdenvälisen verosopimuksen puuttuminen)

(2015/C 311/14)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-F. Brakeland ja W. Roels)

Vastaaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: D. Colas ja J.- S. Pilczer)

Tuomiolauselma

- 1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut SEUT 63 artiklan ja Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen 40 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on vapauttanut vastikkeettomiin luovutuksiin sovellettavasta verosta testamenttilahjoitukset ja lahjat, jotka annetaan julkisille tai yleishyödyllisille yhteisöille, vain siinä tapauksessa, että kyseiset yhteisöt ovat sijoittautuneet Ranskaan tai johonkin toiseen Euroopan unionin jäsenvaltioon tai johonkin muuhun Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen sopimuspuolena olevaan valtioon, joka on tehnyt Ranskan kanssa kahdenvälisen sopimuksen.
- 2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EUVL C 7, 12.1.2015.

Euroopan komission SEUT 218 artiklan 11 kohdan nojalla esittämä lausuntopyyntö

(Lausunto 3/15)

(2015/C 311/15)

Oikeudenkäyntikieli: kaikki viralliset kielet

Pyynnön esittäjä

Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, B. Hartmann ja J. Samnadda)

Unionin tuomioistuimelle esitetty kysymys

Onko Euroopan unionilla yksinomainen toimivalta tehdä Marrakeshin sopimus julkaistujen teosten saatavuuden helpottamisesta sokeiden, heikkonäköisten tai muulla tavoin lukemisesteisten hyväksi?

Valitus, jonka Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG on tehnyt 12.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-297/13, Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) 16.10.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-579/14)

(2015/C 311/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG (edustaja: Rechtsanwalt C. Weil)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 4.6.2015 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja velvoittanut Junited Autoglas Deutschland GmbH & Co. KG:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valitus, jonka Bharat Heavy Electricals Ltd on tehnyt 23.12.2014 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-374/14, Bharat Heavy Electricals Ltd v. Euroopan komissio, 21.10.2014 antamasta määräyksestä

(Asia C-602/14 P)

(2015/C 311/17)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: Bharat Heavy Electricals Ltd (edustaja: avocat A. Mc Donagh)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Unionin tuomioistuin (kuudes jaosto) on 4.6.2015 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja velvoittanut Bharat Heavy Electricals Ltd:n vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Valitus, jonka sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) on tehnyt 28.1.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-556/12, sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) v. Royalton Overseas Ltd, 25.11.2014 antamasta tuomiosta

(Asia C-36/15 P)

(2015/C 311/18)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (asiamies: A. Folliard-Monguiral)

Muut osapuolet: Royalton Overseas Ltd ja S.C. Romarose Invest Srl

Unionin tuomioistuin on 29.4.2015 antamallaan määräyksellä poistanut asian tuomioistuimen rekisteristä.

Valitus, jonka Mohammad Makhlof on tehnyt 20.3.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-509/11, Makhlof v. neuvosto, 21.1.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-136/15 P)

(2015/C 311/19)

Oikeudenkäyntikieli: *ranska*

Asianosaiset

Valittaja: Mohammad Makhlof (edustaja: asianajaja G. Karouni)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaativukset

— Valituksenalainen tuomio on kumottava

- Tässä valituksessa tarkoitetut Euroopan unionin neuvoston päätökset ja asetukset on todettava mitättömiksi valittajaa koskevilta osin
- Neuvosto on velvoitettava korvaamaan valittajalle valituksesta ja oikeudenkäyntimenettelyssä unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja esittää yhden valitusperusteen, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen soveltaessaan sääntöjä, jotka liittyvät neuvoston velvollisuuteen.

Erityisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin tukeutui neuvoston perusteluihin, jotka eivät ole täydellisiä eivätkä yksityiskohtaisia, minkä vuoksi se ei voinut yksilöidä erityisiä ja konkreettisia syitä hänen kirjaamiselleen luetteloon. Tämän seurauksena valittaja ei kyennyt toteuttamaan asianmukaista puolustusta, koska hän ei tiennyt siitä, mistä häntä syytettiin, koskien mielenosoittajien taltuttamista tai hallinnon tukemista tai hallinnosta hyötymistä.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin ei valittajan mukaan täyttänyt perusteluvollisuuttaan, kun se yritti paikata neuvoston laiminlyöntiä vetoamalla virheellisesti ja ensimmäistä kertaa tuomiossaan siihen, että valittaja ”hyötyy hallinnon harjoittamasta politiikasta”.

Se, ettei neuvosto maininnut perusteluissaan selvästi ja täsmällisesti sitä seikkaa, josta valittajaa syytettiin ja joka oli rajoittavan toimenpiteen taustalla, vaaransi näin ollen vakavasti valittajan puolustautumisoikeuksien käytön.

Valitus, jonka Robert Aubineau, ym. on tehnyt 19.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) yhdistetyissä asioissa T-195/11, T-458/11, T-448/12 ja T-41/13, Cahier ym. v. neuvosto ja komissio, 18.3.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-227/15 P)

(2015/C 311/20)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittajat: Robert Aubineau, ym. (edustaja: avocat Ch.-E. Gudin)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Ranskan tasavalta

Vaatimukset

Unionin tuomioistuinta vaaditaan

- kumoamaan tuomio, jossa ei ole tunnustettu viinin tuottajiin (producteurs-bouilleurs de cru) kohdistuvaa kieltoa tislata itse tavanomaisen tuotantomäärän ylittäviä viiniksi käytettyjä tuotantomääriään väkeväksi alkoholiksi; tämän perusteeksi tuomioissa on esitetty, että näillä on mahdollisuus hakea tälle toiminnalle hyväksyntä ja päästä näin ensin tislajaan asemaan
- kumoamaan tuomio, jossa ei ole tunnustettu sitä, että asetus (EY) N:o 1623/2000⁽¹⁾ on syrjivä eikä tarjoa samoja oikeuksia väkevien alkoholijuomien tuottajille
- kumoamaan tuomio, jossa ei ole tunnustettu sitä, että toimielimet ovat toimineet lainvastaisesti ja että ne ovat vastuussa sellaisen lainsäädännön käyttöön ottamisesta, joka on ristiriidassa syrjintäkiellon periaatteen kanssa, vaikka mainittu periaate on unionin yleinen oikeusperiaate, joka on vahvistettu unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä, ja sitä sovelletaan SEUT 40 artiklan mukaan, kun kyse on yhteisistä markkinajärjestelyistä, kuten käsiteltävässä tapauksessa

- kumoamaan tuomio, jossa ei ole tunnustettu valittajille monitulkintaisesta asetuksesta aiheutunutta vahinkoa; kaikki kansalliset tuomioistuimet ovat määränneet mainitun asetuksen johdosta valittajille ankaria seuraamuksia, ja sen monitulkintaisuus johtuu valittajien mukaan säädöksen tekstistä, jonka sisällöstä on vastuussa sen laatija eli tässä tapauksessa komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat ovat esittäneet neljä valitusperustetta.

Ensiksikin valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, jossa ei ole tunnustettu sitä, että asetus N:o 1623/2000 on luonteeltaan syrjivä, koska se tarjoa samoja oikeuksia väkevien alkoholijuomien tuottajille.

Toiseksi ne katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on syylistynyt väärään lain soveltamiseen, sillä se ei ole tunnustanut toimielinten toimineen lainvastaisesti ja olevan vastuussa siitä, että ne ovat ottaneet käyttöön sellaisen lainsäädännön, joka on ristiriidassa syrjintäkiellon periaatteen kanssa ja tulkinneet tätä lainsäädäntöä. Kyseessä on unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä unionin yleiseksi oikeusperiaatteeksi katsottu ja SEUT 40 artiklassa yhteisten markkinajärjestelyjen puitteissa, kuten käsiteltävässä tapauksessa, sovellettavaksi vahvistettu periaate.

Kolmanneksi ne moittivat unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota siitä, ettei siinä ole tunnustettu niille aiheutunutta vahinkoa. Se, että asetusta N:o 1623/2000 voidaan tulkita monella tavalla, on johtanut siihen, että kansalliset tuomioistuimet ovat määränneet valittajille ankaria seuraamuksia, eli vahinko on syntynyt asetuksen lainvastaisuuden vuoksi.

Neljänneksi ne moittivat unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota siitä, että se ei ole ymmärtänyt oikein asetuksen 65 artiklan sisältöä ja merkitystä. Mainitussa artiklassa säädetään sellaisia tuottajia koskevista erityisistä muotovaatimuksista, joilla on omat tislamot ja joiden on tislattava ne viinimäärät, jotka ylittävät niiden tavanomaisen viinintuotannon määrät.

⁽¹⁾ Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä markkinamekanismien osalta 25.7.2000 annettu komission asetus (EY) N:o 1623/2000 (EYVL L 194, s. 45).

Valitus, jonka Emsibeth SpA on tehnyt 26.5.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto) asiassa T-596/13, Emsibeth Spa v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 26.3.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-251/15)

(2015/C 311/21)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Emsibeth SpA (edustaja: avvocato A. Arpaia)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- Valituksenalainen tuomio (unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-596/13 26.3.2015 antama tuomio) on kumottava

- pääasia on ratkaistava
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa asetuksen (EY) N:o 207/2009⁽¹⁾ 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen. Tuomio näyttää erityisesti olevan virheellinen niiden perusteiden suhteen, joita unionin yleinen tuomioistuin on käyttänyt arvioidessaan käsitteitä (i) kohdeyleisö, (ii) tavaroiden ja (iii) tavaramerkkien samanlaisuus tai samankaltaisuus sekä (iv) kahden tavaramerkin välisen sekaannusvaaran olemassaolo.

- (i) Valituksenalainen tuomio on epäjohdonmukainen siltä osin kuin siinä on katsottu, että keskivertokuluttaja – joka on määritelty kohdeyleisöksi – on ”tavanomaisesti valistunut ja kohtuullisen tarkkaavainen ja huolellinen” samalla kun siinä on kuitenkin siltä osin kuin on kyse konkreettisesti sen arvioimisesta, voiko keskivertokuluttaja todellisuudessa erottaa kahta selvästi erilaista tavaramerkkiä, katsottu, että keskivertokuluttaja on täysin keinotekoinen henkilö, joka ei voi itsenäisesti suorittaa melko helppoja arviointoja.
- (ii) Valituksenalainen tuomio on ristiriidassa sen yhteisön oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan tavaroiden samankaltaisuuden arvioimiseksi on otettava huomioon kaikki kyseisiä tavaroita koskevat merkitykselliset tekijät, joihin kuuluvat näiden tavaroiden luonne, käyttötarkoitus, käyttötavat, se, kilpailevatko ne keskenään tai täydentävätkö ne toisiaan, sekä niiden jakelukanavat. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole todellisuudessa ottanut huomioon mitään mainituista tekijöistä asiassa tekemänsä arvioinnin yhteydessä vaan se on katsonut ainoastaan, että hiusten värjäykseen ja värinpoistoon tarkoitettut tavarat ”sisältyvät” kosmetiikkaan ja että kyseisiä tavaroita on näin ollen pidettävä samanlaisina.
- (iii) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomion siihen osaan sisältyy virhe, jossa unionin yleinen tuomioistuin ei sanamerkkiä yhdistelmämerkkiin vertaillessaan ole antanut riittävästi merkitystä jälkimmäisen tavaramerkin kuviosille, jotka eivät ole ensimmäisessä tavaramerkissä ja joilla kyseiset kaksi merkkiä voidaan erottaa toisistaan, ja rajoittanut arviointinsa pelkkään sanaosien vertailuun.

Valituksenalaisessa tuomiossa on lisäksi suljettu virheellisesti vertailun ulkopuolelle aikaisemman tavaramerkin ensimmäinen sana (Mc) eikä siinä ole otettu huomioon sitä, että kyseistä etuliitettä pidetään, jos se on nimen edessä ja sen vuoksi, että se on levinnyt laajalle, yleisesti alkuperältään skotlantilaisena sukunimenä, jonka kohdeyleisö – eikä pelkästään sen anglosaksinen osa – lausuu näin ollen englanniksi.

- (iv) Valituksenalaisessa tuomiossa on tehty virhe siltä osin kuin siinä on katsottu sekaannusvaaran olevan olemassa siitä huolimatta, että vertailtujen tavaramerkkien välillä on lukuisia eroja.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Valitus, jonka Sea Handling SpA on tehnyt 8.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-456/13, Sea Handling v. komissio, 25.3.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-271/15 P)

(2015/C 311/22)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Valittaja: Sea Handling SpA, selvitystilassa, aikaisemmin Sea Handling SpA (edustajat: avvocato B. Nascimbene ja avvocato M. Merola)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-455/13 antama tuomio on kumottava
- Euroopan komission 12.6.2013 antama päätös Ref. Ares(2013)2028929, jolla hylätään SEA Handlingin pyyntö saada tutustua tiettyihin valtioneuvoston päätöksiä SA.21420 – Italia/SEA Handling koskeviin asiakirjoihin, on kumottava
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste: oikeudellinen virhe, valituksenalaisen tuomion ristiriitaisuus ja perustelujen puutteellisuus siltä osin kuin on kyse asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽¹⁾ 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettua tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskevasta poikkeuksesta.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on katsonut, että komissio oli oikeutetusti soveltanut yleistä luottamuksellisuusolettamaa, kun kyse oli pyynnöstä saada tutustua tiettyihin nimenomaisiin asiakirjoihin. Tulkinta, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetyistä tutkintatoimien tarkoitusten suojaa koskevasta poikkeuksesta, asettaa asiakirjoihin tutustumista koskevalle oikeudelle uuden rajoituksen, joka on i) suhteeton asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan tavoitteisiin nähden ja ii) riittämättömästi perusteltu.

Ensimmäinen väite koskee sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin voi valittajan mukaan sallia komission käyttävän yleistä oletttamaa sellaisen valtioneuvoston päätöksiä koskevan asiakirjoihin tutustumista koskevan pyynnön torjumiseksi, jossa on täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti yksilöity pyydetyt asiakirjat. Asia on näin sitä suuremmallakin syyllä silloin, kun tällainen toimenpide sellaisessa asiayhteydessä, josta nyt on kyse ja jolle ovat ominaisia komission valitettavat menettelylliset virheet, johtaa siihen, että yleinen luottamuksellisuusolettama muuttuu olettamaksi, jota on mahdotonta kumota, ilman, että henkilö, joka pyytää oikeutta saada tutustua asiakirjoihin, voi riitauttaa sitä, mikä on asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan tarkoituksen vastaista.

Toinen väite koskee sitä, ettei valituksenalaista tuomiota ole valittajan mukaan perusteltu asianmukaisesti, koska siinä ei ilmoiteta, millä perusteella unionin yleinen tuomioistuin pitää mahdollisena sellaisen oikeudellisen periaatteen soveltamista, joka on ilmaistu unionin tuomioistuimen 29.6.2010 antamassa tuomiossa komissio v. Technische Glaswerke Ilmenau (C-139/07 P, EU:C:2010:376), tapauksiin, joille on ominaista pyyntö saada tutustua ei koko asiakirja-aineistoon, vaan tiettyihin täsmällisesti ilmoitettuihin asiakirjoihin.

2. Toinen valitusperuste: oikeudellinen virhe valituksenalaisessa tuomiossa, koska siinä suljetaan pois mahdollisuus tutustua asiakirjoihin osittain.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että yleisen oletttaman soveltaminen oikeutti kieltäytymään paljastamasta pyydettyjä asiakirjoja, mikä merkitsi sen sallimista, ettei komissio antanut oikeutta tutustua kyseisiin asiakirjoihin osittain. Nyt käsiteltävässä asiassa ne edellytykset, jotka aikaisemmin olivat johtaneet siihen, että unionin tuomioistuin epäsi oikeuden saada tutustua osittain asiakirjoihin, joihin sovellettiin yleisiä luottamuksellisuusolettamia, eivät täyttyneet, eikä komissio voinut näin ollen perustellusti evätä oikeutta tutustua asiakirjoihin osittain sillä perusteella, että asiakirjat olivat osa hallinnollista asiakirjakokonaisuutta valtioneuvoston valvontaa koskevassa menettelyssä.

3. Kolmas valitusperuste: oikeudellinen virhe valituksenalaisessa tuomiossa, koska unionin yleinen tuomioistuin ei ole täyttänyt velvollisuuttaan tutkia asiakirjoja, joihin tutustumista koskeva pyyntö on evätty.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se ei ole täyttänyt velvollisuuttaan tutkia asiakirjoja, joihin tutustumista koskeva pyyntö on evätty, ja koska se on katsonut, että se voi valvoa komission mainittua toimenpidettä tutustumatta kyseisiin asiakirjoihin.

4. Neljäs valitusperuste: ristiriitaisuus ja oikeudellinen virhe, koska unionin tuomioistuin ei ottanut asianmukaisesti huomioon, kuinka merkittäviä valituksenalaisen päätöksen tekomenettelyssä esiintyneet sääntöjenvastaisuudet olivat.

Valituksenalaista tuomiota rasittaa oikeudellinen virhe, koska siinä kiistetään se, että komission tekemät menettelylliset virheet vaikuttivat valittajan kykyyn esittää näkemyksensä luottamuksellisuusolettaman soveltamisesta käsiteltävänä olevassa asiassa. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että kyseiset virheet olivat vaarantaneet tutustumisoikeuden pyytäjän menettelylliset oikeudet muuttamalla näin ollen tutkintatoimiin kohdistuvaa haittaa koskeva yleinen oletama, joka on suhteellinen oletama, olettamaksi, joka on mahdotonta kumota.

5. Viides valitusperuste: oikeudellinen virhe, koska unionin yleinen tuomioistuin on kiistänyt ylivoimainen yleisen edun olemassaolon.

Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, koska se on katsonut, ettei asiassa voinut asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen poikkeusten vastapainoksi vedota minkäänlaiseen ylivoimaiseen yleiseen etuun, ottamatta asianmukaisesti huomioon valittajan tältä osin esittämiä argumentteja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EYVL L 145, s. 43).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Apelacyjny w Warszawie (Puola) on esittänyt 17.6.2015 – Edyta Mikołajczyk v. Marie Louise Czarnecka ja Stefan Czarnecki

(Asia C-294/15)

(2015/C 311/23)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Edyta Mikołajczyk

Vastapuolet: Marie Louise Czarnecka ja Stefan Czarnecki

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kuuluvatko asiat, jotka koskevat avioliiton pätemättömäksi julistamista toisen puolison kuoltua tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 ⁽¹⁾ soveltamisalaan?
- 2) Mikäli vastaus ensimmäiseen kysymykseen on myöntävä, kattaako edellä mainitun asetuksen soveltamisala sellaiset avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevat asiat, joista kanteen on nostanut muu toimija kuin toinen puolisoista?

- 3) Mikäli vastaus toiseen kysymykseen on myöntävä, voiko tuomioistuimen toimivalta sellaisissa avioliiton pätemättömäksi julistamista koskevissa asioissa, joista kanteen on nostanut muu toimija kuin toinen puolisoista, nojautua asetuksen 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan viidennessä ja kuudennessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin perusteisiin?

(¹) EUVL L 338, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Liettua) on esittänyt 18.6.2015 –
"Borta" UAB v. VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija**

(Asia C-298/15)

(2015/C 311/24)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Pääasian asianosaiset

Valittaja: "Borta" UAB

Vastapuoli: VĮ Klaipėdos valstybinio jūrų uosto direkcija

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2004/17 (¹) 37, 38, 53 ja 54 artiklan säännökset yhdessä luettuina tai erikseen ymmärrettävä siten tai onko niitä tulkittava siten (rajoittumatta kuitenkaan pelkästään näihin säännöksiin), että
- a) ne ovat esteenä kansalliselle oikeussäännölle, jonka mukaan siinä tapauksessa, että urakkasopimuksen täytäntöönpanossa käytetään aliurakoitsijoita, tarjoajan on toteutettava hankintaviranomaisen yksilöimä pääurakka?
 - b) ne ovat esteenä hankintaviranomaisten riidanalaisessa tarjouspyynnön eritelmässä täsmentämän kaltaiselle hankinta-asiakirjoissa vahvistetulle järjestelylle, joka koskee tarjoajien ammatillisten voimavarojen yhdistämistä ja joka edellyttää sitä, että asianomaisen taloudellisen toimijan (yhteistyökumppanin) ammatillisia voimavaroja merkitsevän osuuden on vastattava sitä osuutta tietystä urakasta, jonka se tosiasiallisesti toteuttaa julkisen hankintasopimuksen perusteella?
- 2) Onko direktiivin 2004/17 10, 46 ja 47 artiklan säännökset yhdessä luettuina tai erikseen ymmärrettävä siten tai onko niitä tulkittava siten (rajoittumatta kuitenkaan pelkästään näihin säännöksiin), että
- a) tarjoajien yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja avoimuusperiaatetta ei loukata siinä tapauksessa, että hankintaviranomainen
 - tarjoaa etukäteen hankinta-asiakirjoissa yleisesti mahdollisuuden tarjoajien ammatillisten voimavarojen yhdistämiseen mutta ei vahvista järjestelyä, jonka mukaisesti tätä mahdollisuutta pitäisi käyttää;
 - määrittelee tämän jälkeen julkisen hankintamenettelyn aikana yksityiskohtaisemmin vaatimukset, joita sovelletaan arvioitaessa tarjoajien pätevyyttä, vahvistamalla tiettyjä rajoituksia sille, miten tarjoajien ammatillisia voimavaroja voidaan yhdistää;
 - tämän pätevyysvaatimusten sisällön yksityiskohtaisemman määrittelyn vuoksi pidentää tarjousten jättämisen määräaika ja julkaisee tämä määräajan pidentämisen virallisessa lehdessä?

- b) rajoitusta, joka koskee tarjoajien voimavarojen yhdistämistä, ei tarvitse ilmoittaa selvästi etukäteen, jos tällainen rajoitus on ennakoitavissa ja perusteltu hankintaviranomaisen toiminnan erityisen luonteen ja julkisen hankintasopimuksen erityispiirteiden vuoksi?

⁽¹⁾ Vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankintamenettelyjen yhteensovittamisesta 31.3.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/17/EY (EUVL L 134, s. 1)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Sąd Okręgowy w Łodzi (Puola) on esittänyt 22.6.2015 –
Rikosoikeudenkäynti G. M:ää ja M. S:ää vastaan**

(Asia C-303/15)

(2015/C 311/25)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Sąd Okręgowy w Łodzi

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

G. M. ja M. S.

Ennakkoratkaisukysymys

Voidaanko teknisiä standardeja ja määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY ⁽¹⁾ (sellaisena kuin se on muutettuna) 8 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että silloin kun on kyse luonteeltaan teknisinä pidettyjen määräysten ilmoittamatta jättämisestä on mahdollista erottaa toisistaan seuraukset siten, että sellaisia vapauksia koskevien määräysten osalta, jotka eivät kuulu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklan rajoitusten piiriin, ilmoittamatta jättämisen on johdettava siihen, ettei kyseisiä määräyksiä voida soveltaa tietyssä ratkaistavana olevassa asiassa, kun taas sellaisia vapauksia koskevien määräysten osalta, jotka kuuluvat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklan rajoitusten piiriin, kansallinen tuomioistuin, joka samanaikaisesti on unionin tuomioistuin, voi arvioida, täyttävätkö kyseiset määräykset niiden ilmoittamatta jättämisestä huolimatta perussopimuksen 36 artiklan vaatimukset, jolloin niitä voitaisiin soveltaa?

⁽¹⁾ EYVL L 204, s. 37.

Kanne 23.6.2015 – Euroopan komissio v. Romania

(Asia C-306/15)

(2015/C 311/26)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: E. Sanfrutos Cano, L. Nicolae)

Vastaaja: Romania

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- toteaa, ettei Romania ole noudattanut pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY liitteen I muuttamisesta 7.2.2013 annetun komission direktiivin 2013/2/EU⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ainakaan ilmoittanut tällaisia säännöksiä tai määräyksiä komissiolle.
- velvoittaa Romanian korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Määräaika, jossa direktiivi piti saattaa osaksi kansallista oikeusjärjestystä, on päättynyt 30.9.2013.

⁽¹⁾ EUVL L 37, s. 10.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court of the United Kingdom (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 26.6.2015 – The Queen, Hemmingin (joka toimii nimellä ”Simply Pleasure Ltd”) pyynnöstä, ym. v. Westminster City Council

(Asia C-316/15)

(2015/C 311/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court of the United Kingdom

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Timothy Martin Hemming, joka toimii nimellä ”Simply Pleasure Ltd”, James Alan Poulton, Harmony Ltd, Gatisle Ltd, joka toimii nimellä ”Janus”, Winart Publications Ltd, Darker Enterprises Ltd ja Swish Publications Ltd

Vastaaja: Westminster City Council

Ennakkoratkaisukysymykset

Jos seksialan yrityksen toimiluvan myöntämistä tai uudistamista hakevan on maksettava maksu, joka koostuu kahdesta osasta, joista toinen liittyy hakemuksen käsittelyyn eikä sitä voida palauttaa ja joista toinen liittyy lupajärjestelmän hallintointiin ja se voidaan palauttaa, jos hakemus hylätään:

- 1) tarkoittaako vaatimus maksaa maksu, mukaan lukien sen toinen, palautettavissa oleva osa, pelkästään unionin oikeuden kannalta tarkasteltuna sitä, että vastapuolille aiheutui hakemuksista kuluja, jotka olivat palveluista sisämarkkinoilla annetun direktiivin 2006/123/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 2 kohdan vastaisia, siltä osin kuin ne ylittivät hakemuksen käsittelystä Westminster City Councilille aiheutuvat kustannukset?

- 2) onko sen päätelmän, että tällaiseen vaatimukseen olisi katsottava liittyvän kuluja – tai, jos niitä on pidettävä sellaisina, hakemuksen käsittelystä Westminster City Councilille aiheutuvat kustannukset ylittäviä kuluja –, kannalta merkityksellistä muiden (ja jos, niin millaisten) olosuhteiden vaikutus, esimerkiksi:
- a) näyttö siitä, että toisen, palautettavissa olevan osan maksamisesta aiheutui tai todennäköisesti aiheutuisi hakijalle jonkinlaisia kustannuksia tai menetyksiä,
 - b) toisen, palautettavissa olevan osan suuruus ja sen ajanjakson pituus, jona sitä säilytetään ennen palauttamista, tai
 - c) hakemusten käsittelystä (johon liittyvää maksua ei siis voida palauttaa) Westminster City Councilille aiheutuvien kulujen osalta syntyvä mahdollinen säästö, joka on seurausta siitä, että kaikkien hakijoiden vaaditaan maksavan etukäteen molemmista osista koostuva maksu?

(¹) EUVL L 376, s. 36.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 26.6.2015 – X ja Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-317/15)

(2015/C 311/28)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittajat: X ja Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kattaako SEUT 64 artiklan 1 kohdassa määrätty kolmansiin maihin sovellettavien rajoitusten noudattaminen myös sellaisten rajoitusten soveltamisen, jotka perustuvat nyt käsiteltävän kaltaiseen pidennettyä jälkiverotusaikaa koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön, jota voidaan soveltaa myös tilanteissa, jotka eivät liity millään tavalla suoriin sijoituksiin, rahoituspalvelujen tarjoamiseen tai arvopaperien hyväksymiseen pääomamarkkinoille?
- 2) Koskeeko SEUT 64 artiklan 1 kohdassa määrätty sellaisten kolmansiin maihin sovellettavien rajoitusten noudattaminen, jotka koskevat pääomaliikkeitä, joihin liittyy rahoituspalvelujen tarjoamista, myös sellaisia rajoituksia, joita, kuten käsiteltävässä asiassa kyseessä olevaa pidennettyä jälkiverotusaikaa, ei ole kohdistettu palveluntarjoajaan ja joissa ei myöskään säädetä ehdoista tai tavoista, joilla palveluja tarjotaan?
- 3) Sisältyykö SEUT 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin ”pääomanliikkeisiin, joihin liittyy rahoituspalvelujen tarjoamista” myös käsiteltävän asian kaltainen tapaus, jossa jäsenvaltion asukas on avannut (arvopaperi)tilin unionin ulkopuolella sijaitsevassa pankissa, ja onko siinä yhteydessä merkitystä sillä, ja jos on, niin missä laajuudessa, tekeekö kyseinen pankki toimia tilinomistajan hyväksi?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Italia) on esittänyt 26.6.2015 – Tecnoedi Costruzioni S.r.l. v. Comune di Fossano

(Asia C-318/15)

(2015/C 311/29)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Tecnoedi Costruzioni S.r.l.

Vastapuoli: Comune di Fossano

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 49 ja 56 artiklaa sekä sijoittautumisvapauden, palvelujen tarjoamisen vapauden, yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteita ja suhteellisuusperiaatetta tulkittava siten, että ne ovat esteenä Italiassa tällä hetkellä voimassa olevien vuonna 2006 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 163 122 §:n 9 momentin ja 253 §:n 20 bis momentin kaltaisille oikeussäännöille, jotka koskevat poikkeuksellisen alhaisten tarjousten automaattista sulkemista sellaisten sopimuksetekomenettelyjen ulkopuolelle, joissa on kyse minimikynnyksen alittavista rakennusurakoista, joihin liittyy rajat ylittävä intressi?

Valitus, jonka Polynt SpA on tehnyt 30.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-134/13, Polynt SpA ja Sitre Srl v. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), 30.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-323/15 P)

(2015/C 311/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Polynt SpA (edustaja: avocat C. Mereu)

Muut osapuolet: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Sitre Srl, New Japan Chemical, REACh ChemAdvice GmbH, Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-134/13 antaman tuomion ja
- kumoaa riidanalaisen päätöksen tai vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee valittajan kumoamisvaatimuksen, ja
- velvoittaa vastapuolen vastaamaan kaikista näiden menettelyjen kuluista, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että hylkäämällä sen vaatimuksen riidanalaisen päätöksen kumoamisesta unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön oikeutta. Erityisesti valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä perusteluissaan ja valittajan tilanteeseen sovellettavan lainsäädännön tulkinnassa. Tämä johti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin teki seuraavat oikeudelliset virheet:

- Unionin yleinen tuomioistuin teki ristiriitaisia ja virheellisiä toteamuksia tarpeesta ottaa huomioon riskinarviointi REACH⁽¹⁾ 57 artiklan f kohdan mukaisesti, mikä johti tuon kohdan virheelliseen tulkintaan.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki ristiriitaisia toteamuksia ja otti lähtökohdaksi ohjeiden asemaa ja painoarvoa koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön tulkitessaan sitä, mitä REACH 57 artiklan f kohdassa tarkoitetaan ”vastaavalla tavalla huolta aiheuttavilla aineilla”.
- Unionin yleisen tuomioistuimen virheellinen nojautuminen REACH 60 artiklan 2 kohtaan johti riittämättömään perusteluun.
- Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi väärää säädöstä, kun se hylkäsi työntekijöiden ja kuluttajien altistumiseen liittyvät väitteet, ja tulkitsi tällä tavoin virheellisesti 57 artiklan f kohtaa.

Näillä perusteilla valittaja vaatii, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-135/13 antama tuomio ja riidanalainen päätös on kumottava.

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1).

Valitus, jonka Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA ovat tehneet 30.6.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-135/13, Hitachi Chemical Europe GmbH, Polynt SpA ja Sitre Srl v. Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), 30.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-324/15 P)

(2015/C 311/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Hitachi Chemical Europe GmbH ja Polynt SpA (edustaja: avocat C. Mereu)

Muut osapuolet: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Sitre Srl, REACH ChemAdvice GmbH, New Japan Chemical, Alankomaiden kuningaskunta ja Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-135/13 antaman tuomion ja
- kumoaa riidanalaisen päätöksen tai vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta se ratkaisee valittajien kumoamisvaatimuksen, ja
- velvoittaa vastapuolen vastaamaan kaikista näiden menettelyjen kuluista, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että hylkäämällä niiden vaatimuksen riidanalaisen päätöksen kumoamisesta unionin yleinen tuomioistuin rikkoi yhteisön oikeutta. Erityisesti valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita virheitä perusteluissaan ja valittajien tilanteeseen sovellettavan lainsäädännön tulkinnassa. Tämä johti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin teki seuraavat oikeudelliset virheet:

- Unionin yleinen tuomioistuin teki ristiriitaisia ja virheellisiä toteamuksia tarpeesta ottaa huomioon riskinarviointi REACH⁽¹⁾ 57 artiklan f kohdan mukaisesti, mikä johti tuon kohdan virheelliseen tulkintaan.
- Unionin yleinen tuomioistuin teki ristiriitaisia toteamuksia ja otti lähtökohdaksi ohjeiden asemaa ja painoarvoa koskevan vakiintuneen oikeuskäytännön tulkittessaan sitä, mitä REACH 57 artiklan f kohdassa tarkoitetaan ”vastaavalla tavalla huolta aiheuttavilla aineilla”.
- Unionin yleisen tuomioistuimen virheellinen nojautuminen REACH 60 artiklan 2 kohtaan johti riittämättömään perusteluun.
- Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi väärää säädöstä, kun se hylkäsi työntekijöiden ja kuluttajien altistumiseen liittyvät väitteet, ja tulkitsi tällä tavoin virheellisesti 57 artiklan f kohtaa.

Näillä perusteilla valittajat vaativat, että unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-135/13 antama tuomio ja riidanalainen päätös on kumottava.

⁽¹⁾ Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL L 396, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administratīvā apgabaltiesa (Latvia) on esittänyt 1.7.2015 – ”DNB Banka” AS v. Valsts ieņēmumu dienests

(Asia C-326/15)

(2015/C 311/32)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administratīvā apgabaltiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ”DNB Banka” AS

Vastapuoli: Valsts ieņēmumu dienests

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voiko kyseessä olla direktiivin⁽¹⁾ 132 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettu riippumaton yhteenliittymä, kun sen jäsenet ovat sijoittautuneet Euroopan unionin eri jäsenvaltioihin, joissa edellä mainittu direktiivin säännös on pantu täytäntöön erilaisin vaatimuksin, jotka eivät ole yhteensopivia?

- 2) Voiko jäsenvaltio rajoittaa verovelvollisen oikeutta soveltaa direktiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä vapautusta, kun verovelvollinen on täyttänyt kaikki edellytykset vapautuksen soveltamiselle omassa jäsenvaltiossaan, mutta kyseinen säännös on pantu täytäntöön yhteenliittymän muiden jäsenten jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä sellaisin rajoituksin, jotka koskevat muiden jäsenvaltioiden verovelvollisten mahdollisuutta soveltaa omassa jäsenvaltiossaan vastaavaa arvonlisäveron vapautusta?
- 3) Onko sallittua soveltaa direktiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä vapautusta palveluihin palvelujen vastaanottajan jäsenvaltiossa, kun tämä vastaanottaja on arvonlisäverovelvollinen ja palvelujen suorittaja, joka on arvonlisäverovelvollinen, on soveltanut toisessa jäsenvaltiossa arvonlisäveroa yleisen järjestelmän mukaisesti eli katsonut, että arvonlisävero näistä palveluista oli kannettava niiden vastaanottajan jäsenvaltiossa direktiivin 196 artiklan mukaisesti?
- 4) Onko direktiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdan käsitteellä ”riippumaton yhteenliittymä” tulkittava tarkoitettavan erillistä oikeushenkilöä, jonka olemassaolo on osoitettava erityisellä riippumattoman yhteenliittymän perustamista koskevalla sopimuksella?

Jos tähän kysymykseen vastataan, että riippumattomana yhteenliittymänä ei ole pidettävä erillistä yhteisöä, onko katsottava, että riippumaton yhteenliittymä on toisiinsa etuyhteydessä olevien yritysten yhteenliittymä, jossa ne vaihtavat tavanomaisen liiketoimintansa yhteydessä keskenään tukipalveluja liiketoimiaan varten, ja voidaanko tällaisen yhteenliittymän olemassaolo osoittaa tehdyillä palvelusopimuksilla tai siirtohintoja koskevalla asiakirjoilla?

- 5) Voiko jäsenvaltio rajoittaa verovelvollisen oikeutta soveltaa direktiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä arvonlisäveron vapautusta, kun verovelvollinen on perinyt liiketoimista lisän siten kuin edellytetään sen jäsenvaltion välitöntä verotusta koskevassa lainsäädännössä, johon se on sijoittautunut?
- 6) Voidaanko direktiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädettyä vapautusta soveltaa palveluihin, joita vastaanotetaan kolmansista maista? Toisin sanoen: voiko direktiivin edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettun riippumattoman yhteenliittymän jäsen, joka suorittaa yhteenliittymän sisällä palveluja sen muille jäsenille, olla kolmannen maan verovelvollinen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka Ranskan tasavalta on tehnyt 3.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-402/12, Schlyter v. komissio, 16.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-331/15 P)

(2015/C 311/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Ranskan tasavalta (asiamiehet: G. de Bergues, D. Colas ja F. Fize)

Muut osapuolet: Carl Schlyter, Euroopan komissio, Suomen tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta

Vaatimukset

Ranskan hallitus vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen 16.4.2015 asiassa T-402/12, Carl Schlyter v. komissio, antaman tuomion siltä osin kuin siinä kumotaan Euroopan komission 27.6.2012 tekemä päätös, jolla komissio epäsi kantajalta odotusaikana oikeuden tutustua yksityiskohtaiseen lausuntoonsa, joka koskee nanohiukkasaineita koskevan vuosi-ilmoituksen sisällöstä ja esittämisen edellytyksistä annettua asetusehdotusta (2011/673/F), josta Ranskan viranomaiset olivat ilmoittaneet komissiolle teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 20.7.1998 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 98/48/EY, mukaisesti
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ranskan hallitus vaatii 3.7.2015 jättämässään valituskirjelmässä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklan nojalla unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston 16.4.2015 asiassa T-402/12, Carl Schlyter v. komissio, antaman tuomion (jäljempänä valituksenalainen tuomio).

Ranskan hallitus esittää valituksensa tueksi yhden valitusperusteen.

Ranskan hallitus katsoo tämän perusteen tueksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki useita oikeudellisia virheitä, kun se luokitteli menettelyn, josta säädetään teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY (jäljempänä direktiivi 98/34), ja siltä osin kuin kyse on Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001⁽²⁾ (jäljempänä asetus N:o 1049/2001) 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa säädetyn tutkintatoimien tarkoitusten suoja koskevan poikkeuksen soveltamisesta.

Ranskan hallitus väittää ensiksi, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se kieltäytyi luokittelemasta direktiivissä 98/34 säädettyä menettelyä asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitetuksi tutkintatoimeksi.

Ranskan hallitus toteaa tältä osin ensinnäkin, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomioistuimessa tutkinnalle antama määritelmä ei perustu mihinkään asetuksessa N:o 1049/2001, direktiivissä 98/34 tai oikeuskäytännössä vahvistettuun määritelmään.

Tämä määritelmä ei myöskään ole johdonmukainen unionin yleisen tuomioistuimen 25.9.2014 tuomiossa *Spirlea v. komissio*, T-306/12, antaman ratkaisun kanssa. Kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin näet totesi, että ns. EU Pilot -menettelyä voitiin pitää asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuna tutkintatoimena. Ranskan hallituksen mukaan mainitun EU Pilot -menettelyn tarkoituksissa ja kulussa on huomattavia yhdenmukaisuuksia direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn tarkoitusten ja kulun kanssa.

Siinä tapauksessa, että unionin tuomioistuin omaksuisi valituksenalaisessa tuomioistuimessa esitetyn tutkintoimen määritelmän, Ranskan hallitus katsoo, että direktiivissä 98/34 säädetty menettely on joka tapauksessa tämän määritelmän mukainen, kun otetaan huomioon sen tarkoitukset ja kulku.

Toiseksi Ranskan hallitus katsoo ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se katsoi toissijaisesti, että vaikka komission antama yksityiskohtainen lausunto kuuluisikin asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettuihin tutkintatoimiin, asiakirjan ilmaiseminen ei välttämättä vaaranna direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn tarkoitusta.

Ranskan hallitus toteaa tältä osin, että kantaja ei missään vaiheessa alkuperäisessä kannekirjelmässään, vastauksessaan tai väliintulokirjelmistä esittämissään huomautuksissa väittänyt, että jos direktiivissä 98/34 säädetty menettely on tutkintatoimi, riidanalaisen asiakirjan ilmaiseminen ei vaarantaisi tämän tutkintoimen tarkoitusta.

Koska kantaja ei ollut tuonut esiin unionin yleisen tuomioistuimen toissijaisesti esiin tuomaa perustetta ja koska peruste koskee riidanalaisen päätöksen aineellista lainmukaisuutta, Ranskan hallitus katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 84–88 kohdassa oikeudellisen virheen, kun se toi tämän perusteen esiin omasta aloitteestaan.

Edelleen unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisessa tuomiossa, että direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn tarkoituksena on sen estäminen, että kansallinen lainsäätäjät hyväksyisi teknisen määräyksen, joka luo esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle, palvelujen vapaalle liikkuvuudelle tai palvelujen tarjoajien sijoittautumisvapaudelle sisämarkkinoilla (valituksenalaisen tuomion 85 kohta).

Ranskan hallitus katsoo kuitenkin, että unionin yleinen tuomioistuin tulkitsee näin direktiivissä 98/34 säädetyn menettelyn tarkoitusta suppeasti.

Ranskan hallitus katsoo, että kansallisten sääntöjen yhdenmukaisuuden tavoitteen lisäksi direktiivissä 98/34 säädetyllä menettelyllä on myös tarkoitus, joka liittyy komission ja asianomaisen jäsenvaltion välisen vuoropuhelun laatuun.

⁽¹⁾ EYVL L 204 s. 37.

⁽²⁾ EYVL L 145, s. 43.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Arbetsdomstolen (Ruotsi) on esittänyt 6.7.2015 – Unionen v. Almega Tjänsteförbunden ja ISS Facility Services AB

(Asia C-336/15)

(2015/C 311/34)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbetsdomstolen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Unionen

Vastaajat: Almega Tjänsteförbunden ja ISS Facility Services AB

Ennakkoratkaisukysymys

Onko liikkeenluovutusdirektiivin⁽¹⁾ mukaista, että luovutuksensaaja – sen jälkeen kun on kulunut vuosi liikkeenluovutuksesta – soveltaessaan työehtosopimuksen määräystä, joka merkitsee sitä, että tietty yhtenäinen palvelusaika saman työnantajan palveluksessa on pidennetyn irtisanomisajan edellytyksenä, ei ota huomioon palvelusaikaa luovuttajan palveluksessa, kun työntekijöillä olisi luovuttajaa sitoneen työehtosopimuksen samansisältöisen määräyksen mukaan ollut oikeus siihen, että tämä palvelusaika otetaan huomioon?

⁽¹⁾ Työntekijöiden oikeuksien turvaamista yrityksen tai liikkeen taikka yritys- tai liiketoiminnan osan luovutuksen yhteydessä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 12.3.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/23/EY (EYVL L 82, s. 16).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) on esittänyt 7.7.2015 –
Rikosoikeudenkäynti Luc Vanderborghia vastaan, muuna osapuolena Verbond der Vlaamse
Tandartsen VZW**

(Asia C-339/15)

(2015/C 311/35)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Luc Vanderborgh

Muu osapuoli: Verbond der Vlaamse Tandartsen VZW

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY⁽¹⁾ tulkittava siten, että se on esteenä hammashoidon mainonnasta 15.4.1958 annetun Belgian lain 1 §:n kaltaisille kansallisille säännöksille, joissa kielletään ehdottomasti kaikki, kenen tahansa harjoittama suu- tai hammashoitoa koskeva mainonta?
- 2) Onko suu- ja hammashoitoa koskevaa mainontakieltoa pidettävä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna sääntönä, joka liittyy tuotteiden terveys- ja turvallisuusnäkökohtiin?
- 3) Onko sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/29/EY tulkittava siten, että se on esteenä hammaslääketieteen harjoittamista koskevista säännöistä 1.6.1934 annetun kuninkaan päätöksen 8quinquies §:n kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa asetetaan yleisölle tarkoitettulle hammaslääkäripraktiikan liikekilvälle yksityiskohtaisia sopivuusvaatimuksia?

- 4) Onko tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8.6.2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/31/EY⁽²⁾ tulkittava siten, että se on esteenä hammashoidon mainonnasta 15.4.1958 annetun Belgian lain 1 §:n kaltaisille kansallisille säännöksille, joissa kielletään ehdottomasti kaikki, kenen tahansa harjoittama suu- tai hammashoitoa koskeva mainonta, mukaan lukien sähköisesti (verkkosivuston välityksellä) harjoitettava kaupallinen mainonta?
- 5) Miten on tulkittava ilmaisua ”tietoyhteiskunnan palvelut”, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 2000/31/EY 2 artiklan a alakohdassa, jossa viitataan direktiivin 98/34/EY⁽³⁾ 1 artiklan 2 kohtaan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/48/EY⁽⁴⁾?
- 6) Onko SEUT 49 ja 56 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle järjestelmälle, jossa asetetaan kansanterveyden suojaamiseksi täydellinen mainontakielto hammaslääketieteelliselle hoidolle?

⁽¹⁾ Sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) 11.5.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY (EUVL L 149, s. 22).

⁽²⁾ Tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä) 8.6.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY (EYVL L 178, s. 1).

⁽³⁾ Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22.6.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY (EYVL L 204, s. 37).

⁽⁴⁾ Teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä annetun direktiivin 98/34/EY muuttamisesta 20.7.1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/48/EY (EYVL L 217, s. 18).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Centrale Raad van Beroep (Alankomaat) on esittänyt 8.7.2015 – J. Klinkenberg v. Minister van Infrastructuur en Milieu

(Asia C-343/15)

(2015/C 311/36)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Centrale Raad van Beroep

Pääasian asianosaiset

Valittaja: J. Klinkenberg

Vastapuoli: Minister van Infrastructuur en Milieu

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 1999/63/EY⁽¹⁾ 1 artiklaa ja liitteen ”Eurooppalainen sopimus merenkulkijoiden työajan järjestämisestä” 1 lausekkeen 1 kohtaa tulkittava siten, että direktiiviä ja sopimusta sovelletaan virkamieheen, joka suorittaa työtehtäviä valtion erikoislaivojen varustamon palveluksessa ja joka kuuluu sellaisen aluksen miehistöön, jota käytetään kalastusalusten tarkastusten suorittamiseen?
- 2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko direktiivin 89/391/ETY⁽²⁾ 2 artiklaa, direktiivin 93/104/EY⁽³⁾ 1 artiklan 3 kohtaa ja 2 artiklan johdantokappaletta ja 1 ja 2 kohtaa sekä direktiivin 2003/88/EY⁽⁴⁾ 1 artiklaa ja 2 artiklan johdantokappaletta ja 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että direktiiviä 93/104/EY ja direktiiviä 2003/88/EY on sovellettava ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettuun virkamieheen?

- 3) Onko direktiivin 93/104/EY 3, 5 ja 6 artiklaa ja direktiivin 2003/88/EY 3, 5 ja 6 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka perusteella lepoaikana pidetään tunteja, joina ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettu virkamies ei merenkulun aikana suorita työtehtäviä mutta joina hän on velvollinen olemaan käytettävissä työhön kutsuttaessa konehuoneessa ilmenevien häiriöiden korjaamista varten?
- 4) Onko direktiivin 93/104/EY 3, 5 ja 6 artiklaa ja direktiivin 2003/88/EY 3, 5 ja 6 artiklaa tulkittava siten, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka perusteella lepoaikana pidetään tunteja, joina ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettu virkamies ei merenkulun aikana suorita työtehtäviä mutta joina hän on velvollinen aluksen päällikön määräyksestä suorittamaan työtehtäviä, jos se on välttämätöntä aluksen, miehistön, lastin tai ympäristön välittömän turvallisuuden vuoksi tai avun antamiseksi muille hädässä oleville aluksille tai henkilöille?

- ⁽¹⁾ Euroopan yhteisön kansallisten varustamoyhdistysten keskusjärjestön (ECSA) ja Euroopan unionin kuljetusalojen ammattiliiton (FST) tekemästä, merenkulkijoiden työajan järjestämistä koskevasta sopimuksesta – Liite: Eurooppalainen sopimus merenkulkijoiden työajan järjestämisestä 21.6.1999 annettu neuvoston direktiivi 1999/63/ET (EYVL L 167, s. 33).
- ⁽²⁾ Toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12.6.1989 annettu neuvoston direktiivi 89/391/ETY (EYVL L 183, s. 1).
- ⁽³⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 23.11.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/104/EY (EYVL L 307, s. 18).
- ⁽⁴⁾ Tietyistä työajan järjestämistä koskevista seikoista 4.11.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/88/EY (EUVL L 299, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Appeal Commissioners (Irlanti) on esittänyt 6.7.2015 – National Roads Authority v. Revenue Commissioners

(Asia C-344/15)

(2015/C 311/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Appeal Commissioners

Pääasian asianosaiset

Valittaja: National Roads Authority

Vastapuoli: Revenue Commissioners

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos julkisoikeudellinen yhteisö harjoittaa toimintaa, jossa mahdollistetaan tienkäyttö tiemaksun maksamista vastaan, ja jos sen jäsenvaltiossa on yksityisiä toimijoita, jotka keräävät tiemaksuja eri maksullisilla teosuuksilla kyseisen julkisoikeudellisen yhteisön kanssa kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehdyn sopimuksen perusteella, onko neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 13 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että kyseisen julkisoikeudellisen yhteisön on katsottava kilpailevan kyseisten yksityisten toimijoiden kanssa, jolloin julkisoikeudellisen yhteisön kohtelemisen verovelvollisuuden ulkopuolelle jäävänä henkilönä katsotaan johtavan huomattavaan kilpailun vääristymiseen siitä huolimatta, ettei a) julkisoikeudellisen yhteisön ja kyseisten yksityisten toimijoiden välillä ole eikä voi olla tosiasiallista kilpailua ja b) ettei ole näyttöä sellaisesta realistisesta mahdollisuudesta, että mikä tahansa yksityinen toimija voisi tulla markkinoille rakentamaan ja ylläpitämään maksullista teosuutta, joka kilpailisi julkisoikeudellisen yhteisön ylläpitämän maksullisen teosuuden kanssa?

- 2) Jos tällaista oletamaa ei sovelleta, mihin toimiin olisi ryhdyttävä sen määrittämiseksi, onko kyseessä neuvoston direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu huomattava kilpailun vääristyminen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Valitus, jonka Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) ovat tehneet 7.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-169/12, Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) v. Euroopan unionin neuvosto, 28.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-345/15 P)

(2015/C 311/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) ja Kuzneckie ferrosplavy OAO (KF) (edustajat: lawyer B. Evtimov ja solicitor D. O'Keeffe)

Muut osapuolet: Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio ja Euroalliages

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen antaman tuomion
- antaa lopullisen tuomion asiassa, jos asia on ratkaisukelpoinen
- toissijaisesti palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi
- velvoittaa Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa väliintulijat vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittajat väittävät, että arvioidessaan tuomiossaan valittajien kanneperusteita unionin yleinen tuomioistuin toimi unionin oikeuden vastaisesti seuraavalla tavalla:

- Ensimmäisessä valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin erehtyi neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009⁽¹⁾ (polkumyynnin vastainen perusasetus) 11 artiklan 3 kohdan tulkinnassaan ja oikeudellisessa arvioinnissaan, kun se hylkäsi kanneperusteen siitä, että polkumyynnin vastaisen perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa ja sen viittauksessa kyseisen asetuksen 2 artiklaan edellytetään, että toimitelimit laskevat polkumyynnimarginaalin kaikissa välivaiheen tarkasteluissa, ja se loukkasi tällä tavoin myös hyvän hallinnon, avoimuuden ja oikeusvarmuuden oikeusperiaatteita

- Toisessa valitusperusteessaan valittajat väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin erehtyi tulkinnassaan, joka koski unionin yleisen tuomioistuimen perusteluja tuomiossa T-143/06, MTZ Polyfilms v. Euroopan unionin neuvosto.

(¹) Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009 (EUVL L 343, s. 51)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italia) on esittänyt 10.7.2015 –
Rikosoikeudenkäynti Luciano Baldettiä vastaan**

(Asia C-350/15)

(2015/C 311/39)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Luciano Baldetti

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko [vero- ja arvonlisäverorikoksia koskevan] asetuksen (decreto legislativo) 74/2000 10 ter § , joka antaa mahdollisuuden siihen, että henkilön rikosvastuu tulee arvioitavaksi uudelleen saman teon (arvonlisäveron maksamatta jättäminen) perusteella kuin se, jonka perusteella valtion veroviranomaiset ovat lainvoimaiseksi tulleella päätöksellään jo määränneet hänelle hallinnollisen rahamääräisen seuraamuksen [ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen seitsemännen lisäpöytäkirjan] 4 artiklan ja [Euroopan unionin perusoikeuskirjan] 50 artiklan kannalta arvioituna unionin oikeuden mukainen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 14.7.2015 – Ilves Jakelu Oy

(Asia C-368/15)

(2015/C 311/40)

Oikeudenkäyntikieli: *suomi*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Ilves Jakelu Oy

Muu osapuoli: Liikenne- ja viestintäministeriö

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko postidirektiivin 97/67/EY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 2002/39/EY⁽²⁾ ja 2008/6/EY⁽³⁾, 9 artiklaa tulkittaessa sopimusasiakkaiden postilähetysten jakelua pidettävä mainitun artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna yleispalvelun piiriin kuulumattomana palveluna vai 2 kohdassa tarkoitettuna yleispalvelun piiriin kuuluvana palveluna tilanteessa, jossa postiyrittys sopii asiakkaidensa kanssa postilähetysten jakelun ehdoista ja laskuttaa erikseen sovittavan maksun asiakkailta?
- 2) Jos edellä tarkoitettu sopimusasiakkaiden postilähetysten jakelu on yleispalvelun piiriin kuulumaton palvelu, onko 9 artiklan 1 kohtaa ja 2 artiklan 14 kohtaa tulkittava siten, että tällaisten postipalvelujen tarjoamisen edellytykseksi voidaan pääasian kaltaisissa olosuhteissa asettaa postilaissa säädetyn mukainen yksittäinen toimilupa?
- 3) Jos edellä tarkoitettu sopimusasiakkaiden postilähetysten jakelu on yleispalvelun piiriin kuulumaton palvelu, onko 9 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että kyseisiä palveluja koskevassa toimiluvassa voidaan asettaa lupaehtoja ainoastaan postidirektiivin 2 artiklan 19 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi ja ettei direktiivin 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja palvelujen laatua, saatavuutta ja tehokkuutta koskevia lupaehtoja voida asettaa kyseisiä palveluja koskeviin toimilupiin?
- 4) Jos edellä tarkoitettuihin sopimusasiakkaiden postilähetysten jakelua koskeviin toimilupiin voidaan asettaa lupaehtoja ainoastaan olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi, voidaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisia lupaehtoja postipalvelun toimitusehdoista, lähetysten jakelukerroista, osoitteenmuutos- ja jakelunkeskeytyspalvelusta, lähetysten merkitsemisestä sekä keräilypisteistä pitää 2 artiklan 19 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten mukaisina ja 9 artiklan 1 kohdan tarkoittamalla tavalla tarpeellisina olennaisten vaatimusten noudattamisen takaamiseksi?

⁽¹⁾ Yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15.12.1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/67/EY (EYVL L 15, 21.1.1998, s. 14)

⁽²⁾ Direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen kilpailulle avaamisen jatkamiseksi 10.6.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/39/EY (EYVL L 176, s. 21)

⁽³⁾ Direktiivin 97/67/EY muuttamisesta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden täysimääräisen toteuttamisen osalta 20.2.2008 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/6/EY (EUVL L 52, s. 3)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Siderurgia Sevillana S.A. v. Espanjan valtio

(Asia C-369/15)

(2015/C 311/41)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Siderurgia Sevillana S.A.

Vastaaja: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko päätös 2013/448/EU ⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan ja perusoikeuskirjan ⁽²⁾ 41 artiklan vastainen siltä osin kuin korjauskerroin on määritetty menettelyssä, joka loukkaa perusteluvollisuutta, koska laitosten toiminnanharjoittajat eivät voi saada tietoonsa kertoimen määrittämisessä huomioon otettuja tietoja, laskelmia ja perusteita?

- 2) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritellään ja vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY ⁽³⁾ 10 a artiklan 5 kohdassa ja päätöksen 2011/278/EU ⁽⁴⁾ 15 artiklassa tarkoitettu teollisuuden päästökatto ja monialainen korjauskerroin, mainitun vuoden 2003 direktiivin 10 a artiklan 1 kohdan ja 23 artiklan 3 kohdan vastainen, koska sitä ei ole hyväksytty päätöksessä 1999/468/EY ⁽⁵⁾ tarkoitettussa valvonnan sisältävässä sääntelymenettelyssä?

- 3) Kun otetaan huomioon, että päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla aiheutetaan epäsuhta
 - direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa määritetyn laskentaperustan, johon ei sisällytetä päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen polttoon liittyvästä sähköntuotannosta ja lämmön yhteistuotannosta direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa,

 - ja mainitun direktiivin 10 a artiklan 1 ja 4 kohdassa määritettyjen maksuttomien päästöoikeuksien jakoperusteiden, jotka sisältävät tällaiset päästöt, välillä:
 - a) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan u kohdan ja 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen kohdan viimeisen virkkeen kanssa, kun niissä säädetään, että päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen poltosta tai lämmön tuotannosta direktiivin liitteessä I tarkoitetuissa sähköä tuottavissa laitoksissa, on teollisuuden päästökattoa määritettäessä joka tapauksessa pidettävä ”sähköntuottajien” päästöinä ja ne on siis jätettävä laskelman ulkopuolelle?

 - b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa ja/tai kyseisen direktiivin tavoitteita siltä osin kuin niissä jätetään mainitussa säännöksessä säädetyn teollisuuden päästökaton laskentaperusteen ulkopuolelle päästöt, jotka aiheutuvat sähkön tuotannosta jätekaasuilla ja lämmön yhteistuotannosta kyseisen direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa, joille kuitenkin voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia saman direktiivin 10 a artiklan 1–4 kohdan mukaisesti?

- 4) Ovatko komission päätös 2013/448/EU ja tapauksen mukaan päätös 2011/278/EU, jota siinä sovelletaan, direktiivin 10 a artiklan 12 kohdan vastaisia siltä osin kuin niillä ulotetaan toimialojen välinen korjauskerroin koskemaan komission päätöksessä 2010/2/EU ⁽⁶⁾ (nykyinen päätös 2014/746/EU) ⁽⁷⁾ määritettyjä aloja, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, minkä seurauksena maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä pienenee?

- 5) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa, koska Euroopan komissio kyseisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kaudella 2005–2007 todennettuja päästöjä määrittäessään
- a) ei ottanut huomioon päästöjä, joita ei ollut kirjattu unionin tapahtumalokiin, vaikka kyse olisi ollut päästöistä, joiden kirjaaminen ei ollut pakollista kyseisellä kaudella;
 - b) ekstrapoloi mahdollisuuksien mukaan relevantit päästöluvut vuotta 2008 myöhempien vuosien todennetuista päästöistä soveltamalla 1,74 prosentin kerrointa käänteiseen suuntaan;
 - c) jätti laskelman ulkopuolelle kaikki ennen 30.6.2011 suljettujen laitosten päästöt?

- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettu komission päätös 2013/448/EU (EUVL L 240, s. 27).
- ⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.
- ⁽³⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL L 275, s. 32).
- ⁽⁴⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajusten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23).
- ⁽⁶⁾ Luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille 24.12.2009 annettu komission päätös 2010/2/EU (EUVL L 1, s. 10).
- ⁽⁷⁾ EUVL L 308, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Solvay Solutions España S.L. v. Espanjan valtio

(Asia C-370/15)

(2015/C 311/42)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Solvay Solutions España S.L.

Vastaaja: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko päätös 2013/448/EU ⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan ja perusoikeuskirjan ⁽²⁾ 41 artiklan vastainen siltä osin kuin korjauskerroin on määritetty menettelyssä, joka loukkaa perusteluvollisuutta, koska laitosten toiminnanharjoittajat eivät voi saada tietoonsa kertoimen määrittämisessä huomioon otettuja tietoja, laskelmia ja perusteita?

- 2) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritellään ja vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY⁽³⁾ 10 a artiklan 5 kohdassa ja päätöksen 2011/278/EU⁽⁴⁾ 15 artiklassa tarkoitettu teollisuuden päästökatto ja monialainen korjauskerroin, mainitun vuoden 2003 direktiivin 10 a artiklan 1 kohdan ja 23 artiklan 3 kohdan vastainen, koska sitä ei ole hyväksytty päätöksessä 1999/468/EY⁽⁵⁾ tarkoitettussa valvonnan sisältävässä sääntelymenettelyssä?
- 3) Kun otetaan huomioon, että päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla aiheutetaan epäsuhta
- direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa määritetyn laskentaperustan, johon ei sisällytetä päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen polttoon liittyvästä sähköntuotannosta ja lämmön yhteistuotannosta direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa,
 - ja mainitun direktiivin 10 a artiklan 1 ja 4 kohdassa määritettyjen maksuttomien päästöoikeuksien jakoperusteiden, jotka sisältävät tällaiset päästöt, välillä:
 - a) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan u kohdan ja 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen kohdan viimeisen virkkeen kanssa, kun niissä säädetään, että päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen poltosta tai lämmön tuotannosta direktiivin liitteessä I tarkoitetuissa sähköä tuottavissa laitoksissa, on teollisuuden päästökattoa määrittäessä joka tapauksessa pidettävä ”sähköntuottajien” päästöinä ja ne on siis jätettävä laskelman ulkopuolelle?
 - b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa ja/tai kyseisen direktiivin tavoitteita siltä osin kuin niissä jätetään mainitussa säännöksessä säädetyn teollisuuden päästökaton laskentaperusteen ulkopuolelle päästöt, jotka aiheutuvat sähkön tuotannosta jätekaasuilla ja lämmön yhteistuotannosta kyseisen direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa, joille kuitenkin voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia saman direktiivin 10 a artiklan 1–4 kohdan mukaisesti?
- 4) Ovatko komission päätös 2013/448/EU ja tapauksen mukaan päätös 2011/278/EU, jota siinä sovelletaan, direktiivin 10 a artiklan 12 kohdan vastaisia siltä osin kuin niillä ulotetaan toimialojen välinen korjauskerroin koskemaan komission päätöksessä 2010/2/EU⁽⁶⁾ (nykyinen päätös 2014/746/EU)⁽⁷⁾ määritettyjä aloja, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, minkä seurauksena maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä pienenee?
- 5) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa, koska Euroopan komissio kyseisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kaudella 2005–2007 todennettuja päästöjä määrittäessään
- a) ei ottanut huomioon päästöjä, joita ei ollut kirjattu unionin tapahtumalokiin, vaikka kyse olisi ollut päästöistä, joiden kirjaaminen ei ollut pakollista kyseisellä kaudella;
 - b) ekstrapoloi mahdollisuuksien mukaan relevantit päästöluvut vuotta 2008 myöhempien vuosien todennetuista päästöistä soveltamalla 1,74 prosentin kerrointa käänteiseen suuntaan;

c) jätti laskelman ulkopuolelle kaikki ennen 30.6.2011 suljettujen laitosten päästöt?

- ⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettu komission päätös 2013/448/EU (EUVL L 240, s. 27).
- ⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.
- ⁽³⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL L 275, s. 32).
- ⁽⁴⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1).
- ⁽⁵⁾ Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23).
- ⁽⁶⁾ Luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille 24.12.2009 annettu komission päätös 2010/2/EU (EUVL L 1, s. 10).
- ⁽⁷⁾ EUVL L 308, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Cepsa Quimica S.A. v. Espanjan valtio

(Asia C-371/15)

(2015/C 311/43)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Cepsa Quimica S.A.

Vastaaja: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko päätös 2013/448/EU ⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan ja perusoikeuskirjan ⁽²⁾ 41 artiklan vastainen siltä osin kuin korjauskerroin on määritetty menettelyssä, joka loukkaa perusteluvollisuutta, koska laitosten toiminnanharjoittajat eivät voi saada tietoonsa kertoimen määrittämisessä huomioon otettuja tietoja, laskelmia ja perusteita?
- 2) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritellään ja vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY ⁽³⁾ 10 a artiklan 5 kohdassa ja päätöksen 2011/278/EU ⁽⁴⁾ 15 artiklassa tarkoitettu teollisuuden päästökatto ja monialainen korjauskerroin, mainitun vuoden 2003 direktiivin 10 a artiklan 1 kohdan ja 23 artiklan 3 kohdan vastainen, koska sitä ei ole hyväksytty päätöksessä 1999/468/EY ⁽⁵⁾ tarkoitettussa valvonnan sisältävässä sääntelymenettelyssä?
- 3) Kun otetaan huomioon, että päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla aiheutetaan epäsuhta

— direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa määritetyn laskentaperustan, johon ei sisällytetä päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen polttoon liittyvästä sähköntuotannosta ja lämmön yhteistuotannosta direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa,

— ja mainitun direktiivin 10 a artiklan 1 ja 4 kohdassa määritettyjen maksuttomien päästöoikeuksien jakoperusteiden, jotka sisältävät tällaiset päästöt, välillä:

- a) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan u kohdan ja 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen kohdan viimeisen virkkeen kanssa, kun niissä säädetään, että päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen poltosta tai lämmön tuotannosta direktiivin liitteessä I tarkoitetuissa sähköä tuottavissa laitoksissa, on teollisuuden päästökattoa määritettäessä joka tapauksessa pidettävä ”sähköntuottajien” päästöinä ja ne on siis jätettävä laskelman ulkopuolelle?
 - b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa ja/tai kyseisen direktiivin tavoitteita siltä osin kuin niissä jätetään mainitussa säännöksessä säädetyn teollisuuden päästökaton laskentaperusteen ulkopuolelle päästöt, jotka aiheutuvat sähkön tuotannosta jätekaasuilla ja lämmön yhteistuotannosta kyseisen direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa, joille kuitenkin voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia saman direktiivin 10 a artiklan 1–4 kohdan mukaisesti?
- 4) Ovatko komission päätös 2013/448/EU ja tapauksen mukaan päätös 2011/278/EU, jota siinä sovelletaan, direktiivin 10 a artiklan 12 kohdan vastaisia siltä osin kuin niillä ulotetaan toimialojen välinen korjauskerroin koskemaan komission päätöksessä 2010/2/EU⁽⁶⁾ (nykyinen päätös 2014/746/EU)⁽⁷⁾ määritettyjä aloja, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, minkä seurauksena maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä pienenee?
- 5) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa, koska Euroopan komissio kyseisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kaudella 2005–2007 todennettuja päästöjä määrittäessään
- a) ei ottanut huomioon päästöjä, joita ei ollut kirjattu unionin tapahtumalokiin, vaikka kyse olisi ollut päästöistä, joiden kirjaaminen ei ollut pakollista kyseisellä kaudella;
 - b) ekstrapoloi mahdollisuuksien mukaan relevantit päästöluvut vuotta 2008 myöhempien vuosien todennetuista päästöistä soveltamalla 1,74 prosentin kerrointa käänteiseen suuntaan;
 - c) jätti laskelman ulkopuolelle kaikki ennen 30.6.2011 suljettujen laitosten päästöt?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettu komission päätös 2013/448/EU (EUVL L 240, s. 27).

⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL L 275, s. 32).

⁽⁴⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23).

⁽⁶⁾ Luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille 24.12.2009 annettu komission päätös 2010/2/EU (EUVL L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ EUVL L 308, s. 114.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Supremo (Espanja) on esittänyt 13.7.2015 – Dow Chemical Ibérica S.A. v. Espanjan valtio

(Asia C-372/15)

(2015/C 311/44)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Supremo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Dow Chemical Ibérica S.A.

Vastaaja: Espanjan valtio

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko päätös 2013/448/EU⁽¹⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan ja perusoikeuskirjan⁽²⁾ 41 artiklan vastainen siltä osin kuin korjauskerroin on määritetty menettelyssä, joka loukkaa perusteluvollisuutta, koska laitosten toiminnanharjoittajat eivät voi saada tietoonsa kertoimen määrittämisessä huomioon otettuja tietoja, laskelmia ja perusteita?
- 2) Onko päätös 2013/448/EU, siltä osin kuin siinä määritellään ja vahvistetaan direktiivin 2003/87/EY⁽³⁾ 10 a artiklan 5 kohdassa ja päätöksen 2011/278/EU⁽⁴⁾ 15 artiklassa tarkoitettu teollisuuden päästökatto ja monialainen korjauskerroin, mainitun vuoden 2003 direktiivin 10 a artiklan 1 kohdan ja 23 artiklan 3 kohdan vastainen, koska sitä ei ole hyväksytty päätöksessä 1999/468/EY⁽⁵⁾ tarkoitettussa valvonnan sisältävässä sääntelymenettelyssä?
- 3) Kun otetaan huomioon, että päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla aiheutetaan epäsuhta
 - direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa määritetyn laskentaperustan, johon ei sisällytetä päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen polttoon liittyvästä sähköntuotannosta ja lämmön yhteistuotannosta direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa,
 - ja mainitun direktiivin 10 a artiklan 1 ja 4 kohdassa määritettyjen maksuttomien päästöoikeuksien jakoperusteiden, jotka sisältävät tällaiset päästöt, välillä:
 - a) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa tarkasteltuna yhdessä sen 3 artiklan u kohdan ja 10 a artiklan 1 kohdan kolmannen kohdan viimeisen virkkeen kanssa, kun niissä säädetään, että päästöjä, jotka aiheutuvat jätekaasujen poltosta tai lämmön tuotannosta direktiivin liitteessä I tarkoitetuissa sähköä tuottavissa laitoksissa, on teollisuuden päästökattoa määrittäessä joka tapauksessa pidettävä ”sähköntuottajien” päästöinä ja ne on siis jätettävä laskelman ulkopuolelle?
 - b) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU ja/tai päätöksen 2011/278/EU 15 artiklalla direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa ja/tai kyseisen direktiivin tavoitteita siltä osin kuin niissä jätetään mainitussa säännöksessä säädetyn teollisuuden päästökaton laskentaperusteen ulkopuolelle päästöt, jotka aiheutuvat sähkön tuotannosta jätekaasuilla ja lämmön yhteistuotannosta kyseisen direktiivin liitteessä I mainituissa laitoksissa, joille kuitenkin voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia saman direktiivin 10 a artiklan 1–4 kohdan mukaisesti?

- 4) Ovatko komission päätös 2013/448/EU ja tapauksen mukaan päätös 2011/278/EU, jota siinä sovelletaan, direktiivin 10 a artiklan 12 kohdan vastaisia siltä osin kuin niillä ulotetaan toimialojen välinen korjauskerroin koskemaan komission päätöksessä 2010/2/EU⁽⁶⁾ (nykyinen päätös 2014/746/EU)⁽⁷⁾ määritettyjä aloja, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille, minkä seurauksena maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrä pienenee?
- 5) Rikotaanko päätöksellä 2013/448/EU direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohtaa, koska Euroopan komissio kyseisen kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kaudella 2005–2007 todennettuja päästöjä määrittäessään
- a) ei ottanut huomioon päästöjä, joita ei ollut kirjattu unionin tapahtumalokiin, vaikka kyse olisi ollut päästöistä, joiden kirjaaminen ei ollut pakollista kyseisellä kaudella;
- b) ekstrapoloi mahdollisuuksien mukaan relevantit päästöluvut vuotta 2008 myöhempien vuosien todennetuista päästöistä soveltamalla 1,74 prosentin kerrointa käänteiseen suuntaan;
- c) jätti laskelman ulkopuolelle kaikki ennen 30.6.2011 suljettujen laitosten päästöt?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 3 kohdan mukaisista kansallisista täytäntöönpanotoimenpiteistä päästöoikeuksien jakamiseksi maksutta siirtymäaikana 5.9.2013 annettu komission päätös 2013/448/EU (EUVL L 240, s. 27).

⁽²⁾ EYVL 2000, C 364, s. 1.

⁽³⁾ Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY (EUVL L 275, s. 32).

⁽⁴⁾ Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettu komission päätös 2011/278/EU (EUVL L 130, s. 1).

⁽⁵⁾ Menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28.6.1999 tehty neuvoston päätös 1999/468/EY (EYVL L 184, s. 23).

⁽⁶⁾ Luettelon laatimisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY nojalla niistä toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille 24.12.2009 annettu komission päätös 2010/2/EU (EUVL L 1, s. 10).

⁽⁷⁾ EUVL L 308, s. 114.

Kanne 17.7.2015 – Euroopan komissio v. Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-389/15)

(2015/C 311/45)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: F. Castillo de la Torre, J. Guillem Carrau ja B. Hartmann)

Vastaaja: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- neuvoston 7.5.2015 tekemä päätös, jolla sallittiin neuvottelujen aloittaminen alkuperänimitysten suojaamisesta ja maantieteellisistä merkinnöistä tehdystä Lissabonin sopimuksesta, sellaisena kuin se on muutettuna, Euroopan unionin toimivaltaan kuuluvien asioiden osalta, on kumottava
- riidanalaisen päätöksen vaikutukset on pidettävä voimassa tarvittavilta osin siihen saakka, kunnes neuvoston – nyt annettavan tuomion antamista seuraavan kohtuullisen ajan kuluessa – SEUT 218 artiklan 3, 4 ja 8 kohdan mukaisesti antama uusi päätös tulee voimaan
- Euroopan unionin neuvosto on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen kanneperuste: Riidanalaisessa päätöksessä tunnustetaan SEUT 3 artiklan vastaisesti jäsenvaltioiden toimivalta, vaikka neuvottelut koskevat sopimusta, joka kuuluu unionin yksinomaisen toimivallan alaan.

Toinen kanneperuste: SEUT 207 artiklan 3 kohtaa ja 218 artiklan 3, 4 ja 8 kohtaa on rikottu, koska neuvosto nimitti jäsenvaltiot "neuvottelijoiksi" EU:n toimivaltaan kuuluvassa asiassa, eikä antanut riidanalaisista päätöistä sovellettavien enemmistö sääntöjen mukaisesti.

Valitus, jonka John Dalli on tehnyt 21.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-562/12, John Dalli v. Euroopan komissio, 12.5.2015 antamasta tuomiosta**(Asia C-394/15 P)**

(2015/C 311/46)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: John Dalli (edustajat: asianajajat L. Levi ja S. Rodrigues)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- ottaa valituksen tutkittavaksi
- kumoaa valituksenalaisen tuomion
- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- määrää korvausta henkisestä kärsimyksestä symbolisesti yhden euron ja aineellisesta vahingosta väliaikaisesti 1 913 396 euroa
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja esittää seuraavat valitusperusteet:

- ensimmäisen valitusperusteen mukaan unionin yleinen tuomioistuin on ratkaissut asian ultra petita muuttaessaan riidan kohdetta
 - toinen valitusperuste koskee perustelujen antamatta jättämistä
 - kolmannen valitusperusteen mukaan oikeudenkäyntimenettely on ollut virheellinen, mikä on loukannut valittajan etuja, mukaan lukien hänen puolustautumisoikeuksiaan
 - neljännen valitusperusteen mukaan tosiseikkoja ja selvitysaineistoa on useaan otteeseen vääristetty ja
 - viides valitusperuste, jossa riitautetaan se, miten unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut tai soveltanut Euroopan unionin oikeutta.
-

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – Frank Bold v. komissio

(Asia T-19/13) ⁽¹⁾

(Ympäristö — Direktiivi 2003/87/CE — Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä — Päätös, jolla Tšekin tasavallalle annetaan mahdollisuus jakaa siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi — Päätöksen sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö — Kyse ei ole tiettyä tahoa erikseen koskevasta toimenpiteestä — Komission päätös, jolla uudelleentarkastelua koskeva pyyntö jätetään tutkimatta — Kanne, joka osaksi on selvästi jätettävä tutkimatta ja joka osaksi on selvästi oikeudellisesti perusteeton)

(2015/C 311/47)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Frank Bold Society, aiemmin Ekologický právní servis (Brno, Tšekin tasavalta) (edustaja: asianajaja P. Černý)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi P. Oliver ja L. Pignataro-Nolin, sitten L. Pignataro-Nolin ja J. Tomkin)

Väliintulija, joka tukee vastaajan vaatimuksia: Tšekin tasavalta (asiamiehet: M. Smolek, T. Müller ja D. Hadroušek)

Oikeudenkäynnin kohde

Vaatus kumota yhtäältä Euroopan komission 12.11.2012 antama päätös C(2012) 8382, jolla jätettiin tutkimatta kantajan esittämä Euroopan komission 6.7.2012 antaman päätöksen C(2012) 4576, jolla Tšekin tasavallalle annetaan mahdollisuus jakaa siirtymäaikana päästöoikeuksia maksutta sähköntuotannon nykyaikaistamiseksi, sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö, ja toisaalta mainittu päätös

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Frank Bold Society vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Euroopan komission oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 79, 16.3.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 22.6.2015 – In vivo v. komissio(Asia T-690/13) ⁽¹⁾**(Laiminlyöntikanne — OLAF kieltäytyy aloittamasta ulkoista tutkimusta — Kannan määrittely — Velvoittamisvaatimus — Toimi ei koske kantajaa suoraan — Tutkimatta jättäminen)**

(2015/C 311/48)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: In vivo OOO (Abinsk, Venäjä) (edustaja: asianajaja T. Huopalainen)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: J.-P. Keppenne ja J. Baquero Cruz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) laiminlyönti, joka muodostuu siitä, että tämä kieltäytyi aloittamasta ulkoista tutkimusta, ja velvoittamaan tämä päättämään laiminlyönti

Määräysosa

- 1) Kanne jätetään tutkimatta.
- 2) In vivo OOO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 151, 19.5.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (Extra)(Asia T-552/14) ⁽¹⁾**(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Extra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)**

(2015/C 311/49)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 19.5.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 199/2014-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin Extra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Wm. Wrigley Jr. Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (Extra)

(Asia T-553/14) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus kuviomerkin Extra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)

(2015/C 311/50)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Walicka)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 19.5.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 218/2014-5), joka koskee hakemusta kuviomerkin Extra rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Wm. Wrigley Jr. Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (pallon muoto)(Asia T-625/14) ⁽¹⁾**(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus palloa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)**

(2015/C 311/51)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 17.6.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 168/2014-5), joka koskee hakemusta palloa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Wm. Wrigley Jr. Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 24.6.2015 – Wm. Wrigley Jr. v. SMHV (sinisen pallon muoto)(Asia T-626/14) ⁽¹⁾**(Yhteisön tavaramerkki — Hakemus sinistä palloa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Erottamiskyvyn puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan b alakohta — Kanne, joka on selvästi oikeudellisesti perusteeton)**

(2015/C 311/52)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wm. Wrigley Jr. Company (Wilmington, Delaware, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat M. Kinkeldey, S. Brandstätter ja C. Schmitt)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n viidennen valituslautakunnan 17.6.2014 tekemästä päätöksestä (asia R 169/2014-5), joka koskee hakemusta sinistä palloa esittävän kuviomerkin rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi

Määräysosa

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Wm. Wrigley Jr. Company veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Kanne 12.6.2015 – IR v. SMHV – Pirelli Tyre (popchrono)

(Asia T-132/15)

(2015/C 311/53)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: IR (Caen, Ranska) (edustaja: asianajaja C. de Marguerye)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italia)

Menettely SMHV:ssa

Riidanalaisen tavaramerkin haltija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki popchrono – yhteisön tavaramerkki nro 4 177 267

SMHV:ssa käyty menettely: Menettämismenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 13.2.2015 asiassa R 217/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- hyväksyy sen vaatimukset
- kumoaa valituslautakunnan 13.2.2015 tekemän päätöksen
- vahvistaa immateriaalioikeuden tavaramerkkiin POPCHRONO
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- oikeuden tulla kuulluksi loukkaaminen
- valituslautakunnan suppea tulkinta ”tosiasiallisesta käytöstä”
- kantajan toimittaman selvityksen – edeltävä lisenssisopimus mukaan lukien – mukaisesti SMHV:n olisi pitänyt tutkia tosiasiallisen käytön jatkamista yli kolme kuukautta ennen menettämiskaavatuksen esittämistä
- SMHV jätti huomiotta kilpailun perussääntöjen laiminlyönnin eikä tarkastellut toisen osapuolen aikomusta estää toista osapuolta.

Kanne 30.6.2015 – Papapanagiotou v. Euroopan parlamentti

(Asia T-351/15)

(2015/C 311/54)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Papapanagiotou (Serres, Kreikka) (edustajat: asianajajat S. Pappas ja I. Ioannidis)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Infrastruktuurin ja logistiikan pääosaston pääjohtajan 27.4.2015 tekemän päätöksen D(2015)12887, jolla hylättiin kantajan tarjous, joka koski hankintamenettelyn ”Toimistohuonekalut” nro INLO.AO-2012-017-LUX-UAGBI-02 ”tavallisten, pääallikkötason ja johtajatason toimistohuonekalujen ja tarvikkeiden hankkimiseksi” osia 1, 2 ja 4, ja jolla pääjohtaja ilmoitti kantajalle, että arvioidessaan kaikkia edellä mainitussa hankintamenettelyssä esitettyjä tarjouksia hän ei ollut ottanut huomioon yhtä tarjouskilpailuasiakirjoissa täsmennetyistä arviointiperusteista
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on lainvastainen, koska alakriteeriä ”rakenne (kestävyys, hankauskestävyys, naarmuuntumattomuus ja värjäytymättömyys)” ei otettu huomioon hankintamenettelyssä, mikä on hankintaedellytysten ja unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 25.10.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 (varainhoitoasetus) 110 artiklan 1 kohdan ja 113 artiklan 1 kohdan sekä yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja avoimuusperiaatteen vastaista.

- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan hankintaviranomainen ei esittänyt perusteluja, nimittäin hyväksytyjen tarjousten ominaisuuksia ja suhteellisia etuja, mikä on varainhoitoasetuksen 113 artiklan 2 kohdan ja unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o 966/2012 soveltamisäännöistä 29.10.2012 annetun komission asetuksen (EU) N:o 1268/2012 (varainhoitoasetuksen soveltamisasetus) 161 artiklan 3 kohdan, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan ja SEUT 296 artiklan vastaista.
- 3) Kolmas kanneperuste, jonka mukaan varainhoitoasetuksen 102 artiklan ja SEUT 15 artiklan 3 kohdan mukaista avoimuusperiaatetta on loukattu, koska hankintaviranomainen ei toimittanut tietoja ja todisteita siitä, olivatko tarjoajien tarjousten uudelleenarviointia varten toimittamat näytteet samoja kuin ensimmäisessä, myöhemmin perutussa arviointimenettelyssä alun perin arvioidut näytteet.

Kanne 26.6.2015 – NeXovation v. komissio

(Asia T-353/15)

(2015/C 311/55)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: NeXovation, Inc. (Hendersonville, Tennessee, Yhdysvallat) (edustajat: asianajajat A. von Bergwelt, F. Henkel ja M. Nordmann)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa Saksan Nürburgringia varten käyttöön ottamasta valtiontuesta SA.31550 1.10.2014 tehdyn komission päätöksen C(2014) 3634 final (sellaisena kuin se on 13.4.2015 oikaistuna) siltä osin kuin:
- riidanalaisen päätöksen perusteluosan 285 kohdan ensimmäisestä luetelmakohdasta käy ilmi, ettei päätöksessä katsota Nürburgring GmbH:n, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:n ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:n varallisuuden myyntiä valtiontueksi
- riidanalaisen päätöksen perusteluosan 285 kohdan toisen luetelmakohdan ensimmäisestä virkkeestä käy ilmi, ettei Nürburgring GmbH:n, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:n ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:n varallisuuden myynnin katsota johtaneen taloudelliseen jatkumoon Nürburgring GmbH:n, Motorsport Resort Nürburgring GmbH:n ja Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH:n ja varallisuuden uuden omistajan Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH:n tai sen tytäryhtiöiden välillä
- riidanalaisen päätöksen päätösosan 3 artiklan 2 kohdasta, joka perustuu sen perusteluosan 285 kohdan toisen luetelman kohdan toiseen virkkeeseen, käy ilmi, että päätöksessä on näin katsottu, ettei sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen mahdollinen takaisinperiminen tule kohdistumaan tarjouspyyntömenettelyssä myydyn varallisuuden ostajaan Capricorn NÜRBURGRING Besitzgesellschaft GmbH:ön tai sen tytäryhtiöihin
- velvoittaa komission vastaamaan oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on riitauttanut 1.10.2014 tehdyn komission päätöksen (sellaisena kuin se on 13.4.2015 oikaistuna), koska siinä todetaan, että Nürburgringin kompleksin varallisuuden myyntiä ei ole pidettävä valtiontukena, että varallisuuden myynti ei johda varallisuus- tai taloudelliseen jatkumoon varallisuuden myyjien ja sen ostajan välillä ja että sisämarkkinoille soveltumattoman valtiontuen mahdollinen takaisinperiminen ei tule kohdistumaan varallisuuden ostajaan.

Kantaja tukeutuu seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin:

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on soveltanut väärin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska se on käsittänyt väärin sen avoimen, läpinäkyvän ja syrjimättömän tarjouspyyntömenettelyn tarkoituksen, jossa varallisuus myytiin parhaan tarjouksen tehneelle, ja koska se ei ole asianmukaisesti tutkinut valtion osuutta myynnissä.
- 2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan komissio on soveltanut väärin SEUT 107 artiklan 1 kohtaa katsomalla, että ratavarallisuuden tilapäinen vuokrasopimus ei ole valtiontukea ja etteivät myyjät vaikuttaneet lainvastaisesti varallisuuden myyntiin edelleen venäläiselle sijoittajalle.
- 3) Kolmas kanneperuste, jona mukaan komissio on soveltanut väärin varallisuus- tai taloudellisen jatkumon periaatetta.
- 4) Neljäs kanneperuste, jonka mukaan komissio on laiminlyönyt muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisen.
- 5) Viides kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut asetuksen N:o 659/1999 20 artiklan 2 kohtaan perustuvia kantajan oikeuksia.
- 6) Kuudes kanneperuste, jonka mukaan komissio on loukannut periaatetta, joka velvoittaa tutkimaan asian puolueettomasti ja huolellisesti.
- 7) Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan komissio on soveltanut väärin SEUT 296 artiklan 2 kohtaa.

Valitus, jonka CJ on tehnyt 9.7.2015 virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia T-370/15 P)

(2015/C 311/56)

Oikeudenkäyntikieli: *englanti*

Asianosaiset

Valittaja: CJ (Agios Stefanos, Kreikka) (edustaja: asianajaja V. Koliass)

Muu osapuoli: Tautien ehkäisy- ja valvonnan eurooppalainen keskus (ECDC)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- Kumoamaan virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antaman tuomion siltä osin kuin siinä
- asiassa F-159/122 hylättiin kanne osittain ja veloitettiin valittaja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan
- asiassa F-161/12 hylättiin kanne kokonaisuudessaan ja veloitettiin valittaja vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan ECDC:n oikeudenkäyntikulut

- velvoitettiin valittaja maksamaan virkamiestuomioistuimelle 2 000 euroa osittaisena korvauksena vältettävissä olevista kuluista, jotka virkamiestuomioistuimelle välttämättä aiheutuivat
- tämän seurauksena, mikäli valitus hyväksytään:
 - kumoaa 24.2.2012 tehdyn riidanalaisen päätöksen
 - velvoittaa ECDC:n maksamaan korvauksen, jonka asianmukaiseksi määräksi arvioidaan 80 000 euroa, valittajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, johon vedottiin asiassa F-161/12 ensisijaisena vaatimuksena
 - velvoittaa ECDC:n maksamaan korvauksen, jonka asianmukaiseksi määräksi arvioidaan 56 800 euroa, valittajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä, johon vedottiin ensimmäisessä oikeusasteessa oikeudenkäyntimenettelyn aikana esitettyinä liitännäisinä korvausvaatimuksina
- velvoittaa ECDC:n korvaamaan kaikki ensimmäisessä oikeusasteessa ja valitusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa seitsemään valitusperusteeseen.

1. Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin loukkasi kuulemisperiaatetta (*audi et alteram partem*), kun se jätti valittajan vastauskirjelmän tutkimatta, koska sen teksti ja liitteet eivät liittyneet suoraan tiettyihin ECDC:n vastineen liitteisiin
2. Toinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin ei vastannut liitännäisiin vaatimuksiin, jotka esitettiin ensimmäisen kerran menettelyn aikana ja joissa vaadittiin korvausta tiettyjen ECDC:n vastineissa esitettyjen toteamusten aiheuttamasta henkisestä kärsimyksestä
3. Kolmas valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin rikkoi henkilöstösääntöjen 91 artiklan 1 kohtaa, kun se ei katsonut voivansa tutkia huonoa taloushallintoa ECDC:ssä koskevien väitteiden paikkansapitävyyttä siltä osin kuin OLAF oli aiemmin tutkinut niitä
4. Neljäs valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin tulkitsi virheellisesti
 - Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 47 artiklan b kohdan ii alakohtaa, luettuna yhdessä 86 artiklan kanssa, kun se katsoi, että valittaja voitiin irtisanoa tottelemattomuuden vuoksi summaarisesti ilman kurinpitomenettelyä
 - Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan a alakohtaa siltä osin kuin kyse on valittajalle myönnetystä ajasta esittää näkemyksensä ennen irtisanomista
 - Euroopan unionin perusoikeuskirjan 48 artiklan 1 kohtaa, kun se piti toteen näytettyinä väitteitä valittajan syyllistymisestä rikokseen, vaikka häntä ei ole syytetty eikä tuomittu syylliseksi rikostuomioistuimessa
 - Työnantajan huolenpitovelvollisuutta, kun se katsoi, ettei ECDC:n tarvinnut myöntää valittajalle tiettyjä puolustautumisoikeuksia henkilöstösääntöjen liitteen IX mukaisessa hallinnollisessa tutkintamenettelyssä
5. Viides valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin tulkitsi virheellisesti ensimmäistä, viidettä ja kahdeksatta kanneperustetta ja vaatimusta
6. Kuudes valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin luonnehti tiettyjä tosiseikkoja oikeudellisesti virheellisellä tavalla
7. Seitsemäs valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin otti tietyt todisteet huomioon vääristyneellä tavalla

Kanne 9.7.2015 – Preferisco Foods v. SMHV – Piccardo & Savore' (PREFERISCO)

(Asia T-371/15)

(2015/C 311/57)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Preferisco Foods (Vancouver, Kanada) (edustaja: asianajajat G. Macias Bonilla, P. López Ronda, G. Marín Raigal, E. Armero)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Piccardo & Savore' Srl (Chiusavecchia, Italia)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan PREFERISCO – Yhteisön tavaramerkki nro 10 974 616

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n toisen valituslautakunnan 15.4.2015 asiassa R 2598/2013-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa osittain SMHV:n toisen valituslautakunnan 15.4.2015 asiassa R 2598/2013-2 tekemän riidanalaisen päätöksen, erityisesti kun kyse on yhteisön tavaramerkkihakemuksen nro 10 974 616 "PREFERISCO" hylkäämisestä luokkien 29 ja 30 tavaroille
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien menettelystä SMHV:n väiteosastossa ja toisessa valituslautakunnassa aiheutuneet kulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 16.7.2015 – Perfetti Van Melle Benelux v. SMHV – PepsiCo (3D)

(Asia T-390/15)

(2015/C 311/58)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Perfetti Van Melle Benelux BV (Breda, Alankomaat) (edustaja: asianajaja P. Testa)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: PepsiCo, Inc. (Purchase, New York, Yhdysvallat)

Menettely SMHV:ssä

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: Mustavalkoinen yhteisön kuviomerkki, joka sisältää sanaosan 3D – Rekisteröintihakemus nro 9 384 041

SMHV:ssä käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 8.5.2015 asiassa R 465/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen, jolla hyväkyttiin rekisteröintihakemus nro 9 384 041 seuraaville tavaroille: suklaa, leipomotuotteet, konditoriatuotteet, makeiset, pureskeltavat makeiset, karamellit, hedelmäkumikaramellit, sokeriväri, purukumi, palloksi puhallettavat purukumit, tikkukaramellit, lakritsi, hyytelöt (konditoriatuotteet), toffee, minttupas-tillit, makeiset
- velvoittaa PepsiCo:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 13.7.2015 – Università del Salento v. komissio

(Asia T-393/15)

(2015/C 311/59)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Università del Salento (Lecce, Italia) (edustaja: asianajaja F. Vetrò)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan riidanalaiset toimet ja näin ollen määräämään, että vastaajan on maksettava maksamatta olevat määrät Salenton yliopiston insinööritieteiden ja innovaation laitokselle siltä osin kuin on kyse sopimuksesta, jonka otsikko on "Support for training career of researchers, Grant Agreement nro 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises" ja huolehdittava kaikista tähän liittyvistä oikeudellisista seurauksista ja myös korvattava siten oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt käsiteltävä kanne koskee asiakirjaa, jonka Euroopan komissio, talousarvion pääosasto, talousarvion täytäntöönpano-osasto (yleinen talousarvio ja EKR), saatavien perimisen yksikkö on 4.5.2015 laatinut viitteellä N. D/CA – B.2 – 005817, ja siihen liitettyä maksamismääräystä. Mainittu asiakirja koskee sellaisen saatavan, joka Salenton yliopiston insinööritieteiden ja innovaation laitoksella on ollut komissiolta niin kutsutun Marie Curie -linjan sellaisen sopimuksen täyttämiseksi, jonka otsikko on "Support for training career of researchers, Grant Agreement nro 6102350, Explaining the nature of technological innovation in Chinese enterprises", käyttämistä sellaisen saatavan kuittaamiseen, joka Euroopan komissiolla oli Salenton yliopiston oikeustieteiden laitokselta ja joka koski sopimusta, jonka otsikko oli "Agreement JUST/2010/JPEN/AG/1540 – Judicial Training and Research on EU crimes against environment and maritime pollution".

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi kolmeen oikeudelliseen perusteeseen:

1. Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee Italian perustuslain 3 ja 24 §:n rikkomista, vallan väärinkäyttöä, virheellisiin oletuksiin perustuvaa toimivallan ylitystä, tutkinnan laiminlyöntiä, tosiseikkoja koskevaa virhettä sekä Euroopan unionin varainhoitoasetuksen 81 artiklan rikkomista ja virheellistä soveltamista.

— Kantaja väittää tältä osin, että kuittaus on tehty oikeusvarmuutta, maksukykyä ja vaatimiskelpoisuutta koskevien eurooppalaisten normien vastaisesti. Nyt käsiteltävässä asiassa velkoja riitauttaa väitetyn velan olemassaolon, mikä ilmenee oikeudenkäyntiaineistoon liitetystä kirjeenvaihdosta. Komission päätös on yksipuolinen ja sellaisena yhdenvertaisuusperiaatteen vastainen.

2. Toinen kanneperuste, joka koskee unionin oikeusjärjestyksen tehokkuuden periaatteen loukkaamista ja virheellistä soveltamista, hyvän varainhoidon periaatteen loukkaamista ja virheellistä soveltamista sekä toimivallan ylitystä, joka perustuu tutkinnan laiminlyöntiin.

— Kantaja toteaa tältä osin, että ne määrät, jotka on myönnetty insinööritieteiden ja innovaation osaston tutkimushankkeeseen, oli tarkoitettu yksinomaan sitä tutkimustoimintaa varten, johon ne myönnettiin, eikä niitä voi käyttää sellaisten saatavien kuittamiseen, jotka koskevat muuta kuin kyseiseen tutkimushankkeeseen liittyvää toimintaa, uhalla, että tehokkuusperiaatetta loukataan. Riidanalaisilla toimilla loukataan myös hyvän varainhoidon periaatetta, koska tekemällä kuittamisen komissio ei ole käyttänyt myönnettyjä varoja siihen tarkoitukseen, johon ne myönnettiin.

3. Kolmas kanneperuste, joka koskee SEUT 296 artiklan virheellistä soveltamista.

— Kantaja väittää tältä osin, ettei riidanalainen asiakirja täytä edellä mainitussa määräyksessä määrättyä perusteluvelvollisuutta, koska siinä ei mainita kyseisen päätöksen, jolla oikeustieteiden laitokselta vaaditut määrät kuitataan insinööritieteiden ja innovaation laitokselle tulevilla määrillä, lähteitä, perusteita tai oikeudellisia edellytyksiä.

Valitus, jonka Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus (ECDC) on tehnyt 14.7.2015 virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12, CJ v. ECDC, 29.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Tautien ehkäisyn ja valvonnan eurooppalainen keskus (ECDC) (edustajat: asiamiehet J. Mannheim ja A. Daume sekä asianajajat D. Waelbroeck ja A. Duron)

Muu osapuoli: CJ (Agios Stefanos, Kreikka)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan virkamiestuomioistuimen yhdistetyissä asioissa F-159/12 ja F-161/12 29.4.2015 antaman tuomion valituksessa esitetyn vaatimuksen osalta ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

1) Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen kuulemisoikeuden laajuuden osalta.

— Vetoamatta mihinkään oikeuskäytäntöön tai esittämättä erityisiä perusteluja virkamiestuomioistuin tulkitse kuulemisoikeuden laajuutta laajentavasti siten, että se soveltuu paitsi yksityishenkilöä vastaan esitettyihin väitteisiin, myös tämän yksityishenkilön käyttäytymisen väitettyihin seurauksiin. Lisäksi virkamiestuomioistuimen näkemys kuulemisoikeuden laajuudesta on ristiriidassa sen valituksenalaisessa tuomiossa esittämien toteamusten kanssa.

2) Toinen valitusperuste, jonka mukaan virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen toteamuksessaan, joka seurasi sen arviointia, olisiko menettely voinut johtaa eri lopputulokseen, jos tätä väitettyä virhettä ei olisi tehty.

— Koska virkamiestuomioistuin oli todennut, että kantajan ja vastaajan välinen luottamus oli peruuttamattomasti mennyt, väitetyn virheen puuttuminen ei olisi johtanut eri lopputulokseen.

Kanne 20.7.2015 – Morgan & Morgan v. SMHV – Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Asia T-399/15)

(2015/C 311/61)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Italia) (edustajat: asianajajat F. Gatti ja F. Caricato)

Vastaaja: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavamerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Grupo Morgan & Morgan (Ciudad de Panamá, Panama)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavamerkki: Yhteisön tavamerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka sisältää sanaosan ”Morgan & Morgan” – Rekisteröintihakemus nro 11 596 087

SMHV:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 7.5.2015 asiassa R 1657/2014-1 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuim

- myöntää ja toteaa, että kantajan nostama kanne voidaan ottaa tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- muuttaa riidanalaista päätöstä
- hyväksyy sen, että yhteisön tavaramerkki nro 11 596 087 rekisteröidään lopullisesti Morgan & Morgan International Insurance Brokers s.r.l.:n nimissä luokan 36 osalta
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan kolmesta menettelystä aiheutuneet kulut.

Kanneperuste

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Kanne 22.7.2015 – Puola v. komissio

(Asia T-402/15)

(2015/C 311/62)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 11.5.2015 annetun komission päätöksen (annettu tiedoksi numerolla C(2015) 3228), jolla kieltäydettiin myöntämästä Euroopan aluekehitysrahastosta maksettavaa rahoitusosuutta suurhanketta ”Euroopan yhteinen palvelukeskus – älykkäät logistiikkajärjestelmät” varten, joka on osa toimintaohjelmaa ”Innovatiivinen talous”, joka koskee Puolan lähentymistavoitteiden mukaista rakennetukea
- Euroopan komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisen kanneperusteen mukaan asetuksen (EY) N:o 1083/2006 41 artiklan 1 kohtaa, 56 artiklan 3 kohtaa ja 60 artiklan a alakohtaa on rikottu sekä vilpittömän yhteistyön periaatetta on loukattu arvioimalla hanke tavalla, joka ylittää seurantakomitean asettamat valintaperusteet, vaikka komissio ei kyseenalaistanut näitä perusteita niiden asettamisen ajankohtana, ja lisäksi kyseisen asetuksen 41 artiklan 2 kohtaa on rikottu ylittämällä hankkeen arvioimiselle asetettu määräaika huomattavasti.
2. Toisen kanneperusteen mukaan Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) maksettavan osarahoituksen myöntämisen edellytyksiä on tulkittu virheellisesti olettamalla, että osarahoitusta voivat saada ainoastaan investoinnit, joilla on eniten potentiaalia innovaatioiden levittämiseksi, sekä hanke on arvioitu virheellisesti olettamalla, ettei hanke ole puuttuvan innovointikyvyn vuoksi yhdenmukainen toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” kanssa.

3. Kolmannen kanneperusteen mukaan EAKR:stä maksettavan osarahoituksen myöntämisen edellytyksiä on tulkittu virheellisesti olettamalla, että osarahoitusta voivat saada ainoastaan investoinnit, joilla luodaan tukikelpoisia työpaikkoja, sekä hanke on arvioitu virheellisesti olettamalla, ettei sillä luoda tukikelpoisia työpaikkoja.
4. Neljännen kanneperusteen mukaan hanke on arvioitu virheellisesti olettamalla, ettei sillä voida taata toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” tavoitteiden toteutumista lisäarvon ja kannustavan vaikutuksen puuttumisen vuoksi.

Kanne 22.7.2015 – JYSK v. komissio

(Asia T-403/15)

(2015/C 311/63)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: JYSK sp. z o.o. (Radomsko, Puola) (edustaja: asianajaja H. Sønderby Christensen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan aluekehitysrahastosta suurhankkeelle ”European Shared Service Centre – Intelligent Logistics Systems” toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” osana myönnetystä rahoituksesta 11.5.2015 tehdyn komission päätöksen C(2015) 3228 final, joka koskee tuen myöntämistä aluekehitysrahastosta Puolan lähentymistavoitteelle

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että JYSK täytti Puolan hallituksen asettamat vaatimukset ja sekä toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” 2007–2013 että unionin oikeuden mukaiset tavoitteet.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että hanke on yhteensoveltuva toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” ja unionin oikeuden kanssa.

— Kantaja väittää, että komissio ei päätöksessään kyseenalaista sitä, että alatoimenpiteessä 4.5.2. (liite 2) asetetut kriteerit ovat yhteensoveltuvat toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” ja unionin oikeuden kanssa. Komissio ei kantajan mukaan myöskään kyseenalaista sitä, että hanke on yhteensoveltuva asetettujen kriteerien kanssa ja/tai sitä, että JYSK on oikeutettu saamaan 60,5 pistettä.

- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu oikeusriidan olemukseen

— Kantaja väittää, ettei nyt käsiteltävällä oikeusriidalla ole todellisuudessa mitään tekemistä sen kanssa, koska kaikki osapuolet, komissio mukaan lukien, ovat samaa mieltä siitä, että se on täyttänyt asetetut kriteerit. Kantajan mukaan tämä oikeusriita on tämän vuoksi vain yhtäältä Puolan viranomaisten ja toisaalta komission välinen lainmukaisuutta koskeva kiista. JYSKistä ei pitäisi tulla tämän kiistan uhria.

4) Neljäs kanneperuste, joka perustuu väitteeseen siitä, että komission edustaja on vahvistanut, että Puolan viranomaiset ovat toimineet unionin oikeuden ja toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” mukaisesti.

— Kantajan mukaan on selvää, että komissio hyväksyi kaikki asetetut vaatimukset ja toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” konkreettisen täytäntöönpanon.

5) Viides kanneperuste, joka perustuu siihen, että komissio loukkaa komission ja Puolan viranomaisten välistä toimivallan jakoa sekä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita

— Kantaja väittää, että komissiolle ei ole oikeutta evätä kansallisia tukitoimenpiteitä, joista Puolan viranomaisten on päätettävä, koska näillä on läheistä kokemusta asiasta. Kantajan mukaan komissiolla ei myöskään ole oikeutta evätä tukea syistä, jotka olivat sen tiedossa jo kantajan hakemuksen tekoaikana. Pistetaulukossa (alatoimenpide 4.5.2) ilmaistaan tarkasti toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” tavoitteet, ja ne olivat keskusvalvontalautakunnassa olleen komission edustajan tiedossa kantajan hakemuksen tekoaikana. Ymmärrettäessä/tulkittaessa toimintaohjelmaa ”Innovatiivinen talous” oikein otetaan kantajan mukaan huomioon Puolan viranomaisten erityistuntemus työpaikoista ja Radomskon työntekijöiden pätevyys, eikä ole komission tehtävä kyseenalaistaa Puolan viranomaisten arviointia ohjelman täytäntöönpanon kaikkien yksityiskohtien osalta; ei myöskään ole oikein katsoa toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” minkä tahansa aikeen tai ”tavoitteen” olevan ratkaiseva, kuten komissio tekee. Kantajan mukaan toimintaohjelman ”Innovatiivinen talous” ja unionin oikeuden oikeanlaisen ymmärtämisen tulee perustua siihen, että jotkut säännökset ovat tärkeämpiä kuin toiset, kuten pistetaulukosta (alatoimenpide 4.5.2) ilmenee.

6) Kuudes kanneperuste, joka perustuu komission väitteiden moittimiseen

— Kantaja väittää, ettei mikään kolmesta pääargumentista pitänyt paikkaansa eikä/tai ollut ratkaiseva komission tarkoittamalla tavalla hetkellä, jona JYSK teki hakemuksensa (heinäkuu 2008). Kantajan mukaan ne eivät voi tämän vuoksi olla relevantteja nyt käsiteltävässä asiassa, ja jos unionin yleinen tuomioistuin katsoo niiden olevan relevantteja, ne eivät ole ratkaisevia.

Kanne 27.7.2015 – Monster Energy v. SMHV – Hot-Can Intellectual Property (HotoGo self-heating can technology)

(Asia T-407/15)

(2015/C 311/64)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Monster Energy Company (Corona, Kalifornia, Yhdysvallat) (edustaja: solicitor P. Brownlow)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Hot-Can Intellectual Property Sdn Bhd (Cheras, Malesia)

Menettely SMHV:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: kuviomerkki, joka sisältää sanaosat ”HotoGo self-heating can technology” – rekisteröintihakemus nro 11 418 101

SMHV:ssa käyty menettely: väitemenettely

Riidanalainen päätös: SMHV:n viidennen valituslautakunnan 4.5.2015 asiassa R 1028/2014-5 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- kumoaa väiteosaston 21.2.2014 tekemän päätöksen väitteestä nro B2178567
- hylkää väitteen kohteena oleva merkin kokonaisuudessaan
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen
- asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdan rikkominen.

**Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 12.6.2015 – Matrix Energetics International v. SMHV
(MATRIX ENERGETICS)**

(Asia T-573/12) ⁽¹⁾

(2015/C 311/65)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kuudennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 63, 2.3.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – InterMune UK ym. v. EMA

(Asia T-73/13) ⁽¹⁾

(2015/C 311/66)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 114, 20.4.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 17.6.2015 – PRS Mediterranean v. SMHV – Reynolds Presto Products (NEOWEB)

(Asia T-166/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Seitsemannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 142, 12.5.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – PSL v. SMHV – Consortium Menager Parisien (rannekellon muoto)

(Asia T-212/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/68)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Neljännän jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 245, 28.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 10.6.2015 – Aalto-korkeakoulusäätiö v. SMHV (APPCAMPUS)

(Asia T-255/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/69)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Yhdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 235, 21.7.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 30.6.2015 – PAN Europe ja Unaapi v. komissio

(Asia T-729/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/70)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Seitsemannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 7, 12.1.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 29.6.2015 – Closet Clothing v. SMHV – Closed Holding (CLOSET)

(Asia T-815/14) ⁽¹⁾

(2015/C 311/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kolmannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 65, 23.2.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 26.6.2015 – Navitar v. SMHV – Elukuva (NaviTar)

(Asia T-93/15) ⁽¹⁾

(2015/C 311/72)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 127, 20.4.2015.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI